

Dosarul nr.1a-1834/20
Buiucani
1-19135343-02-1a-12102020

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

Judecător : Lilia Lupașco

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

24 ianuarie 2023
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată
Judecătorii
Grefier
Cvasnei
Cu participarea:
Procurorului
Avocatului

municipiul Chișinău

Iurie Iordan
***** Diaconu și Elena Cojocari
Olga Maranciuc, Cristina Ulinici, Ana

***** Sâli
Alexandr Russu

Judecând în ședință de judecată publică, apelul procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui

Platon Maxim *****, născut la *****, originar din r-nul Soroca, loc. *****, domiciliat mun. Chișinău, str. *****, moldovean, nesupus militar, căsătorit, studii medii speciale, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal al RM.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 17.08.2019 – 18.09.2020;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 12.10.2020 – 24.01.2023.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415 **alin.(1)**; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelul procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020 și menține această sentință .

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală va fi pronunțată public la **14 martie** 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător

Iurie Iordan

Judecător

Elena Cojocari

Judecător

***** Diaconu

Dosarul nr.1a-1834/20

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

Buiucani

1-19135343-02-1a-12102020

Judecător : Lilia Lupașco

D E C I Z I E **În numele Legii**

24 ianuarie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

***** Diaconu și Elena Cojocari

Grefier

Olga Maranciuc, Cristina Ulinici, Ana

Cvasnei

Cu participarea:

Procurorului

***** Sâli

Avocatului

Alexandr Russu

Judecând în ședință de judecată publică, apelul procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui

Platon Maxim *****, născut la *****, originar din r-nul Soroca, loc. *****, domiciliat mun. Chișinău, str. *****, moldovean, nesupus militar, căsătorit, studii medii speciale, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal al RM.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 17.08.2019 – 18.09.2020;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 12.10.2020 – 24.01.2023.

Procedura de citare legal executată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020*, Platon Maxim ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.b) Cod Penal al R. Moldova și în baza acestei Legi, I s-a stabilit pedeapsă cu amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 (doisprezece mii) lei, cu privarea de dreptul a de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămate Guzun ***** s-a admis parțial.

S-a încasat de la inculpatul Platon Maxim ***** în beneficiul părții vătămate Guzun ***** suma de 5 800 (cinci mii opt sute) lei MD cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 1 000 (una mie) lei MD cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, iar în total a încasa suma de 6 800 (șase mii opt sute) lei MD.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Somnic ***** s-a respins ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Platon Maxim ***** , întru realizarea scopului propus, la 08 aprilie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Tricolici ***** , în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” amplasat pe str. Pușkin. 32, or. Chișinău, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Tricolici ***** să încheie un contract de prestare a serviciilor, după care a achiziționat un laptop de model „Asus 501XA” cu valoarea de 5500 lei și care i l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința cărei cauza penală a fost disjunctă în procedură separată. În aceeași zi, prin aceeași metodă și scop, Platon Maxim l-a convins pe Tricolici ***** ca acesta să încheie un contract de prestare a serviciilor cu compania de telefonie "Moldcell", amplasat pe aceeași adresă. După ce Tricolici ***** a primit telefonul mobil de model „Sony XPeria J" cu valoarea

de 5319 lei, l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Tot el, întru realizarea scopului propus, la 07 martie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Pogreban *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Pogreban *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor privind achiziționarea unui laptop de model „Asus X301 A”, cu valoarea de 5950 lei. După care laptopul procurat l-a transmis lui persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Tot el, întru realizarea scopului propus, la 07 martie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Guzun *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange”, care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Guzun *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor privind achiziționarea unui laptop de model „Asus X501 A”, la prețul de 5800 lei. După ce a primit de compania de telefonie laptopul, Guzun ***** l-a transmis lui persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Tot el, întru realizarea scopului propus, în luna aprilie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Somnic *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Somnic *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor, după care a achiziționat un laptop de model „Asus X501 A”, cu valoarea de 5950 lei. După ce Somnic ***** a achiziționat laptopul, i l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Astfel, prin acțiunile sale ilegal, Platon Maxim a comis infracțiunea de escrocherie după indicii calificativi „dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, care a produs daune considerabile, comisă de două sau mai multe persoane”, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Olga Casian a declarat apel, prin care solicită, admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe Platon Maxim de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal și a-i aplica pedeapsă sub formă de 8 ani închisoare cu spășirea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani; a admite integral acțiunile civile înaintate de părțile vătămate în cadrul ședinței de judecată.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, inculpatul Platon Maxim s-a eschivat de la organul de urmărire penală și judecată timp de 7 ani, fiind anunțat în căutare. Instanța în mod eronat a apreciat acțiunile inculpatului Platon Maxim recalificându-le potrivit prevederilor art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța nu a dat apreciere corespunzătoare declarațiilor părților vătămate care în coraborare cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale demonstrează în totalitate vinovăția inculpatului Platon Maxim în săvârșirea infracțiunii incriminate potrivit prevederilor art. 190 alin. (4) Cod penal, conform semnelor constitutive ale infracțiunii: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, comisă de 2 sau mai multe persoane, care a produs daune în proporții mari.

Instanța a neglijat circumstanțele faptice indicate în procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.10.2013, prin care a fost supus examinării un disc compact de model CD-R cu informația descifrărilor convorbirilor telefonice eliberată de SA Orange a numerelor telefonice ce aparțin bănuților Smolennschi ***** - 0697650721, Apostol ***** - 069628155, Platon Maxim - 060568717 și a cet. Tănăsă ***** - 068361571 și 068807979. Examinând s-a stabilit că abonații cartelelor date comunicau între ei, efectuau apeluri unul altuia cât și primeau apeluri. Cartela SIM nr. 069765072 ce aparține cet. Smolenschi ***** comunica prin telefon cu abonatul cartelei SIM 078003388 zilnic, sunt înregistrate apeluri de ieșire și de intrare. F.d. 110, care în colaborare cu declarațiile părților vătămate doar confirm complicitatea inculpatului Platon

Maxim în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Menționează că, instanța nu a dat apreciere nici Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04.04.2018, declarată împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Centru din 27.07.2017, în cauza în privința lui Smolenschi Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 186 alin. (2) Cod penal, Tănase *****, Eriomenco Dmitrii prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, decizia fiind menținută de către Curtea Supremă de Justiție, potrivit căreia infracțiunile imputate atât inculpatului Smolenschi *****, cât și Tănase *****, (Apostol ***** fiind examinată în procedură simplificată) au fost săvârșite în complicitate cu inculpatul Platon Maxim.

Mai mult, instanța nu a dat apreciere declarațiilor părților vătămate Eriomenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotari *****, Prodan *****, Ciolan *****, care au fost date citirii în rezultatul demersului acuzatorului de stat admis de către instanța de judecată.

Consideră că instanța eronat a recalificat acțiunile inculpatului Platon Maxim, aplicându-i o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de legea penală în limita învinuirii aduse de acuzatorul de stat. Iar pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani, aplicată față de inculpatul Platon Maxim fiind total una injustă și neechitabilă în coraport cu fapta prejudiciabilă imputată, care nu va contribui la scopul coercitiv al acesteia, mai mult nu va contribui la restabilirea echității sociale, la corectarea condamnatului precum și la prevenirea săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

*La fel, nefiind de acord cu sentința primei instanțe a declarat apel și avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Platon Maxim prin care solicită admiterea apelului, casarea parțială a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispune achitarea cet. Platon Maxim, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu respingerea integrală a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată Guzun *****.*

În motivarea apelului a invocat că, consideră Sentința primei instanțe parțial-neîntemeiată, fiind emisă fără carevai probe conculdente și pertinente care să demonstreze vinovăția cet. Platon Maxim în infracțiunile incriminate prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) CP. Menționează că, în speță cet. Platon Maxim a fost condamnat în urma unor presupuneri, acuzatorul a prezentat acuzarea lipsită de un suport probant și legal ce să demonstreze fapta incriminată cet. Platon, ori acesta din start nu și-a recunoscut vina în fapta incriminată, devreme ce probatoriu speții date denotă expres faptul că nu există carevai probe directe ce sunt în stare să

demonstreze vinovăția inculpatului.

Invocă că în speță acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii iar instanța de fond, nu a luat integral în considerare prevederile art.101 Cod procedură penală, nu a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, care dealtfel prin cumul demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. În cumul, toate acestea circumstanțe dovedesc nevinovăția lui Platon Maxim, care coroborează cu declarațiile inculpatului și demonstrează cu certitudine nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

De asemenea prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatului în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția lui în baza unor circumstanțe obiective. Concluzia instanței de fond asupra vinovăției inculpatului în mare parte sunt sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe și declarații, fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație logică întemeiată pe aceste probe.

Susține că procurorul nu a dovedit existența în acțiunile cet. Platon Maxim elementele constituite a infracțiunii, nici probele acumulate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului, dealtfel semnalând temeiul de achitare atîta timp cît fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. La fel, depozițiile martorilor, părților-vătămate audiați în cauză nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpatul ar fi comis fapta imputată, ori acestea depoziții nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, semnalând temeiul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Dealtfel, nu s-a constatat prin carevai probe petinente și concludente despre faptul că Platon Maxim a comis infracțiunea față de părțile vătămate: Pogreban *****, Tricolici *****, Somnie ***** și Guzun *****. Ori la materialele cauzei-penale există doar ca probe în comiterea-infracțiunii „contractele încheiate de către părțile-vătămate pentru procurarea bunurilor”, acte care în viziunea părții apărării nu sunt pasibile de a demonstra vinovăția lui Platon ori chiar și declarațiile date de părțile - vătămate nu au fost confirmate prin carevai probe suplimentare, fapt ce denotă că acuzația adusă lui Platon fiind una doar declarativă.

Menționează că organul de urmărire-penală nu a acumulat șirul de probe necesar pentru a înainta acuzația lui Platon și anume nu a fost efectuată *acțiunea-procesual penală de confruntare* dintre părțile-vătămate și inculpatul Platon, fapt ce trezește dubii referitor la actul de învinuire, prin urmare toate acestea circumstanțe denotă în mod imperativ faptul necomiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate ori ultimul cu detalii minuțioase în cadrul ședinței de judecată a susținut expres faptul nevinovăției sale.

Conchide că instanța are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu.

În astfel de circumstanțe, acest dosar fiind un caz-greșit incriminat în care numeroase părți-vătămate neștiind pe cet. Platon Maxim, nici macăr cum arată dînsul, iar acuzatorul neavînd argumente-temeinice de a proba în fața instanței de judecată faptul că cet. Platon ar fi comis infracțiunile incriminate - îl acuză pe acesta, ori chiar și proba acuzatorului a fost împotriva însuși a acestuia (din considerentul că unele dintre părțile-vătămate au declarat expres- faptul cu nu cunosc pe cet. Platon, altele au indicat faptul că acesta nu i-a convins să procure carevai bunuri, să i-a credite menționînd expres că este nevinovat), dealtfel apar enorme dubii referitor la calitatea actului de urmărire-penală / actului de învinuire în situația cînd proba acuzatorului - de fapt îl dezincriminează pe inculpat, iar cet. Platon riscă să fie trimis la închisoare pentru fapte ce nu a comis, devenind în acest caz însuși victimă.

Menționează că acesta *este un caz de identificare greșită a infractorului*, iar adevăratul criminal prin eventuală condamanre a cet. Platon poate comite enorme infracțiuni, dealtfel la caz trebuie de atras atenția la scopul legii penale, la atribuțiile acuzatorului care sunt de a identifica infractorul prin probe-certe, dar nu prin presupuneri, sarcină cu care pînă în prezent nu s-a isprăvit procurorul.

Consideră faptul că acuzatorul a expediat prezentul dosar în instanța de judecată pe baza doar a unor presupuneri că cet. Platon Maxim este vinovat de faptele incriminate, ori în speță cet. Platon din start și pînă în prezent neagă cu certitudine faptul că ar fi comis infracțiunile alipite, probele administrate de acuzare nu sunt pasibile de a demonstra faptul că Platon Maxim a comis carevai infracțiuni enumerate în Rechizitoriul întocmit. Conchide partea apărării faptul că, cet. Platon Maxim a devenit el însuși victimă fiindu-i incriminate neîntemeiat un șir de epizode a infracțiunii prevăzute de art. 190 CP.

Totodată, declarațiile părților-vătămate nu sunt în stare de a proba comiterea infracțiunii de către cet. Platon, devreme ce acestea declarații *nu au fost confirmate prin careva mijloace de probe-suplimentare* și pertinente, iar o sentință perfect-legală nu poate sta la baza doar a declarațiilor părților-vătămate și/sau a martorilor. Mai mult în timpul audierii părțile-vătămate au *declarat și contrariul acuzării înaintate de procuror*, și anume făcînd referire că cet. Platon nu a comis infracțiunea, nu i-a convins că procure carevai bunuri, telefoane, laptopuri sau să i-a credit în acest sens.

La caz, prin declarațiile date de cet. Platon Maxim în sala de ședință, cert se

confirmă faptul că dînsul nu a comis infracțiunea incriminată, iar acuzatorul în momentul audierii acestuia nu a putut demonstra faptul că declară incorect. În atare circumstanțe, acuzatorul nu a efectuat o anchetă efectiv-pertinentă, în urmă căreia au rămas nedescoperite un șir de circumstanțe, care conform practicii CtEDO se vor aplica în favoarea inculpatului.

Mai mult, la materialele cauzei fiind administrate ca probe contractele de credit, contracte de procurarea bunurilor - acte care nu pot să demonstreze faptul că acestea au fost închietate din inițiativa cet. Platon, nu sunt semnăturile lui Platon pe carevai din acestea acte, nu au fost efectuate expertiză de a proba scrisul lu Platon.

Evidențiază faptul că, din fericire cet. Platon neavînd eliberat buletinul de identitate nu a fost posibil ca și acesta de rind cu părțile-vătătmate să fie dus în eroare, amăgit prin semnarea contractului de credit. Dînsul cu amănunte a descris cine sunt adevărații infractori, însă poziția acuzatorului fiind una negativă, nefiind dispusă verificarea acestor declarații pentru a trage la răspundere peroanele cu adevărat vinovate.

Mai mult, Curtea Europeană menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul in dubio pro reo, care, la rîndul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție.

Astfel, potrivit articolelor 8 și 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului. Instanța conchide că învinuirea adusă inculpatului nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în mod corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Concluzionează că faptele lui Platon indicate în rechizitoriu nu și-au găsit confirmare prin probele administrate de către acuzatorul de stat.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel procurorul ***** Sâli a susținut apelul declarat de acuzatorul de stat, solicitând admiterea acestui a în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate. Totodată a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim , solicitând, respingerea acestuia ca fiind nefondat.

Avocatul Alexandr Russu în numele inculpatului Platom Maxim a susținut

apelul declarat în interesele inculpatului, solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor invocate cu respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat ca fiind nefondat.

Părțile vătămate Ciolan Eugenia, Daconu *****, Gorbuleac Cristina, Guzun *****, Maxian *****, Pogreban ***** și Somnic ***** în ședința instanței de apel fiind legal citate nu s-au prezentat, nu au adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea apelului în lipsa sa, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării apelului în lipsa acestora, ținând cont de faptul că părțile vătămate nu sunt apelanți, audiind părțile, Colegiul penal a dispus examinarea apelului în lipsa acestora, conducându-se de prevederilor art. 412 alin.(5) Cod procedură penală.

Partea vătămată Tricolici ***** fiind legal citat despre locul și timpul examinării cauzei nu s-a prezentat, însă în temeiul unei cereri a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, Colegiul penal audiind opinia participanților la proces a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința Curții de Apel, inculpatul Platon Maxim, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat și nici nu a anunțat despre motivele absenței sale.

Instanța de judecată a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 321 Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului deoarece, inculpatul se eschivează de a se prezenta în instanță.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v.

Franța (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan v. România (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul Penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl priveau, instanța a asigurat citarea pentru prezența lui la ședința de judecată și ca urmare acesta a

avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de apel.

Rezumând cele menționate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa apelului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a primei instanțe cât și a Curții de Apel, fiind imposibil de stabilit locul aflării acestuia, ultimul a fost anunțat în căutare de către IP Centru și pornit dosarul de căutare nr. 2022010034. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul Penal a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, luând în considerație că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea apelului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării lui Platon Maxim a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunțate, prin prisma art. 321 Cod de procedură penală, instanța conchide că Platon Maxim a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședința instanței de apel.

Colegiul penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul acuzatorului de stat și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim nefondate și pasibile de a fi respinse, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 din Codul de procedură penală al RM, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat.

Colegiul penal relevă că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Platon Maxim a comis infracțiunea de escrocherie săvârșită în proporții mari, de către două sau mai multe persoane, fiind analizată prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenței probelor prezentate, or în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare în limitele încadrării juridice prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal. Astfel, în rezultatul analizei probelor prezentate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de fond justificat a concluzionat că acțiunile inculpatului Platon Maxim Igor, urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii – *escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, cu cauzarea daunelor considerabile, comisă de două sau mai multe persoane.*

Inculpatul Platon Maxim, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut, și a declarat că, nu susține declarațiile scrise la organul de urmărire penală, din motiv că acestea nu corespund adevărului și nu sunt declarațiile sale pe care le-a dat. Audierea sa a fost scrisă de ofițerul de urmărire penală în absența sa și a avocatului, după care i-a indicat faptul că trebuie să semneze pentru că a fost prezent la ea, însă de fapt a semnat pe procesul verbal de audiere a sa, fapt pe care nu l-a cunoscut la acel moment. Înainte de a semna pe declarațiile sale, a întrebat pentru ce semnează la care ofițerul i-a spus pentru faptul că s-a prezenta la ea și atât, fără a îi explica drepturile sale, fără a da citire declarațiilor scrise de ea.

Comunică faptul că el personal nu a convins pe nimeni să procure laptopuri sau alte bunuri pentru dânsul sau pentru altcineva, fapt ce se confirmă chiar prin declarațiile date de majoritatea din părțile vătămate. ***** Smolenschi sau altcineva nu i-a transmis niciodată vreun laptop, alte bunuri procurate de cineva pentru ca el să le dea cet. ***** , directorul magazinului orange. Mai mult ca atât, el nu cunoaște persoana dată cet. ***** , deoarece ***** Smolenschi tot timpul ascundea de dânsul persoana dată, astfel pe cet. ***** o cunoaște doar din materialele dosarului-penal căci figurează ca nume în dosar. Mai mult, indică faptul că el și cu Apostol ***** ziceau lui ***** Smolenschi să le facă cunoștință cu ***** , care din spusele lui îi era verișor, la care el spunea că ***** lucrează la bancă și nu are timp.

Pe la jumătatea lunii martie locuia în căminul care se afla mun. Chișinău, str. Ion Pel***** 9/1. Într-o zi l-a apelat Apostol ***** care i-a propus să procure un laptop în rate. El l-a întrebat pentru cine și ce trebuie de făcut, la care el i-a zis că

pentru un prieten de a lui și că îi va plăti 400 lei pentru aceasta, și că totul se va achita în cel mai scurt timp. După aproximativ 2 zile, Apostol ***** a venit în cămin cu cet. ***** Smolenschi, l-a chemat afară și i-a propus din nou să procure un laptop la care a răspuns că nu poate deoarece nu are buletin. A doua zi, Apostol ***** i-a zis să meargă cu el și ***** Smolenschi în centru să procure el un laptop. Procurând el laptopul, ***** i-a dat suma de 500 lei lui ***** , după care a plecat la cămin.

A doua zi ***** Smolenschi din nou a venit la cămin și i-a zis iarăși să procure laptop, după care i-a spus că cu adevărat nu poate căci nu are buletin, la care el i-a zis să găsească pe cineva care vrea. La care a zis bine, va întreba. El i-a zis faptul, că ratele se achită de verișorul lui regulat prin transfer bancar și probleme cu achitățile nu vor fi. A doua zi, la propunerea lui Apostol ***** au mers în centru, unde s-au întâlnit cu Smolenschi ***** , unde pe ***** Apostol l-a sunat o persoană ce i-a comunicat că este un băiat care vrea să procure laptop. Persoana dată a venit și ea în centru, ***** Smolenschi i-a explicat procedura, și persoana a fost de acord. Persoana dată fiind Somnic ***** , iar după ce a luat și a primit banii de la ***** Smolenschi acesta i-a zis lui Smolenschi că poate găsi persoane care să procure ca și el laptopurile.

Își amintește că ulterior peste 1-2 zile, Somnic ***** a telefonat pe Apostol ***** și i-a zis că a găsit câteva persoane pentru a procura laptop. După care a plecat cu ***** Apostol la Flacăra și s-au întâlnit cu ***** Somnic și persoanele date. Ulterior el cu câteva persoane au mers cu troleibuzul în centru, unde acești s-au văzut cu Smolenschi ***** care le-a explicat ce trebuie să facă iar ultimii fiind de acord au procurat laptopurile și le-au transmis lui Smolenschi care s-a dus într-o direcție necunoscută, ulterior a venit și a achitat persoanelor pentru că au procurat.

După o perioadă de timp 2-3 săptămâni lui Apostol ***** a sunat Somnic ***** , și a zis că vrea să vorbească cu el despre credit, la care a plecat și el întâlnindu-se la UNIC, unde era Somnic și cu alți 8 băieți pe care Somnic ***** i-a adus anterior și au procurat laptopurile. Ei îl căutau pe Smolenschi ***** , și îi întrebau unde să-l găsească. Ei l-au sunat pe Smolenschi, ulterior acesta a venit, a vorbit cu persoanele date și le-a promis că va achita toate restanțele la credit.

În ce privește părțile-vătămate: pe Eremenco ***** – nu îl cunoaște pe acesta, niciodată nu l-a văzut sau întâlnit cu el. Nu cunoaște faptul dacă persoana dată a procurat sau nu careva laptop pentru Smolenschi ***** sau pentru altă persoană. Nu cunoaște așa persoană; referitor la Gorbuleac ***** menționează faptul că nu este adevărat ceea ce a declarat acesta, el nu a intrat cu acesta în magazinul orange, nu i-a transmis suma de 1100 lei și nici el nu i-a dat careva laptop. Nu cunoaște așa persoană. Cu Tricolici ***** nu a vorbit, nu l-a rugat să procure în rate de la Orange, Moldcell sau altă companie careva bunuri, laptop. Menționează faptul că

la data de 8 aprilie 2013 nu s-a întâlnit cu acesta la magazinul Unic sau în altă parte, nu mers împreună cu acesta la magazinul Orange. Nu i-a transmis nici o sumă de bani pentru achitarea avansului de procurarea telefonului, laptopului sau alte bunuri iar acesta nu i-a transmis nici un telefon. Nu cunoaște așa persoană. Nu l-a rugat pe Procopciuc ***** să procure în rate careva bunuri. Nu s-a întâlnit cu el niciodată, astfel nu ia transmis suma de 300 lei sau altă sumă și la fel acesta nu i-a transmis lui înapoi careva bunuri, telefon. Nu cunoaște așa persoană. Pe Colan ***** nu l-a rugat să procure careva bunuri în rate, nu a mers cu el la careva magazin. El nu i-a transmis careva sumă de bani, la fel acesta înapoi nu i-a transmis careva bunuri, laptop. Nu cunoaște așa persoană. Pe Guzun ***** nu-l și nici nu a vorbit cu el vreodată. Aduce la cunoștință faptul că el nu l-a rugat ca acesta să procure careva bunuri, laptop în rate. Pe Ciubotaru ***** de asemenea nu cunoaște, nu s-a deplasat la 23/02/2013 pe str. Ștefan cel Mare pentru a procura careva bunuri, laptop. Pe Prodan ***** nu-l cunoaște, nu l-a rugat să procure careva bunuri, laptop. Nu s-a întâlnit cu acesta vreodată. Indică că pe Pogreban ***** nu l-a rugat să procure careva bunuri, laptop. Nu s-a deplasat pe str. Pușkin cu Smolenschi ***** pentru a fi procurat careva laptop. Nu cunoaște cine este Pogreban *****. Pe Maxian ***** nu-l cunoaște. Niciodată nu l-a rugat să procure careva bunuri, laptop. Nu s-a deplasat la careva magazin cu acesta pentru a fi procurat careva laptop. Pe Somnic ***** nu l-a convins, rugat, spus vreodată să procure careva bunuri, laptop. De asemenea pe Diaconu ***** nu l-a rugat, convins, spus vreodată să procure careva bunuri, laptop. Niciodată nu a mers cu el la magazinul Orange, Moldcell, Unite pentru a procura careva bunuri, laptop, telefon. El nu i-a transmis nici o sumă de bani, la fel nici acesta nu i-a transmis careva bunuri, sume de bani. Prin urmare, nu susține nici o declarație dată de către părțile vătămate din acest dosar, consideră faptul că acest dosar este unul neîntemeiat inițiat în privința sa. Se consideră nevinovat în cele incriminate și solicită de a fi achitat, a fi recunoscut nevinovat de acușările aduse în privința sa.

Referitor la Procesul verbal de audiere al său menționează că a fost chemat în anul 2013 în luna iunie împreună cu Apostol și au intrat ambii în birou, anchetatorul i-a întrebat dacă cunosc ce-au făcut și unde au fost. I-a comunicat când v-a veni avocatul v-or da declarații, anchetatorul Svetlana scria la calculator, au stat vreo ora de vorba cu anchetatorul, după care le-a spus să aștepte în coridor. În acel timp au venit 2 avocați unul pentru dânsul și unul pentru Apostol. A intrat Apostol cu avocatul lui și au stat 2-3 min apoi a intrat avocatul său, după l-a chemat pe dânsul și au intrat la anchetator. Avocatul i-a spus să povestească totul cum a fost, la care el i-a zis ca el nu are ce povesti, deoarece a spus tot d-nei Svetlana și el a zis bine ca deja nu e timp și să vină marți pentru a da declarații, la care el a întrebat pentru ce și i-a comunicat pentru ca a făcut cunoștință cu dosarul.

A semnat în acea zi când a fost cu avocatul, iar la întrebarea sa către d-na Svetlana pentru ce semnează, dumneaei i-a răspuns că pentru că a făcut cunoștință cu dosarul, apoi a ieșit și Apostol ***** îl aștepta și l-a întrebat dacă a semnat undeva și i-a comunicat ca nu pentru că avocatul lui a spus ca trebuie o pauză, ca are nevoie de timp pentru a se pregăti apoi a plecat la chirie și a apărut ziua de marți și nu l-a telefonat nimeni absolut și nici mai apoi.

Din momentul când a intrat la anchetator împreună cu avocat și până la semnare a durat câteva minute. Anchetatorul i-a comunicat ca dacă vrea poate să citească și că nu e nimic strașnic dacă semnează, doar pentru că a făcut cunoștință cu dosarul și avocatul a spus ca o sa vină marți și să plece. În acea zi nu a fost audiat de către anchetator în prezența avocatului său pe o perioada de timp 50 min. Nu a făcut cunoștință cu procesul verbal de audiere în acea zi. Nu a fost audiat. Cunoaște limba de stat și poate scrie.

După prezentarea spre recunoaștere f.d 162, din Vol. I., inculpatul a indicat că semnătura din procesul verbal îi aparține și inscripția: “Procesul verbal este scris din cuvinte mele corect de mine citit fără careva presiune fizica sau psihica pentru ceea ce si semnez”. În procesul verbal de audiere nu a dat declarații în prezența avocatului. Avocatul a venit la urma, și nu a reușit sa dea declarații în câteva minute cât a stat împreună și nici nu putea să reușească în câteva minute sa dea atâtea declarații. Ofițerul i-a pus declarațiile pe masa și i-a spus să semneze și dacă vrea poate să citească și el a semnat. Pe Apostol îl cunoaște, deoarece au învățat într-o grupa din anul 2010 până în 2013. În 2013 cu Apostol erau în relații bune de prietenie. Cu Smolenschi a făcut cunoștință prin intermediul lui Apostol, a venit la ei la cămin și așa a făcut cunoștință. Pe Eriominco *****, nu-l cunoaște. Pe Tănase ***** o cunoaște, deoarece era prietena lui Smolenschi *****. Cu Smolenschi ***** si ***** Tănase erau pur și simplu cunoscuți nu și prieteni. Nu cunoștea cu ce se ocupa Smolenschi *****. Nu cunoștea prin ce metode procura Smolenschi ***** de la compania Orange si Moldcell bunuri. Smolenschi ***** i-a propus să caute persoane prin care să procure bunuri de la compania Orange și Moldcell. I-a explicat condițiile de cumpărare a bunurilor în rate. Personal din urma tranzacțiilor nu i-a propus careva beneficii. Referitor la explicarea condițiilor de procurare a mărfii în rate, explica tuturor Smolenschi *****. A fost prezent la tranzacția de cumpărare in credit a laptopului de către Somnic, ulterior am mai fost prezent la tranzacțiile de cumpărare in credit de către persoanele pe care eu nu le cunosc aduse de Somnic. Din persoanele care au fost în sala de judecata nu cunoaște nici-o persoana și nici pe acei din dosar. A fost prezent doar la persoanele celea care le-a adus Somnic, vreo 7-8 persoane. Nu a propus la careva persoane să procure careva bunuri în rate pentru ***** Smolenschi și nici n-a convins pe nimeni. Nu cunoaște cui Smolenschi transmitea bunurile după procurare. Personal nu s-a întâlnit niciodată cu persoana *****, proprietarul magazinului “Orange”. Nu cunoaște ce

sumă de profit avea Smolenschi de la procurarea bunurilor. Când a fost prezent la tranzacție de cumpărare a avut loc în sect. Centru lângă McDonald's de la magazinul Orange, însă la Moldcell n-a fost niciodată. Nu a intrat niciodată în magazinele Orange sau Moldcell la încheierea tranzacțiilor, el stătea afară cu Apostol *****. Lui Apostol ***** i s-a explicat aceleași condiții ca și lui, numai ca el a luat bunuri deoarece avea la el pașaportul, iar eu nu avea. Nu cunoștea că ulterior suma nu v-a fi achitata după procurarea bunurilor. A auzit ca Smolenschi le explica persoanelor că el o să achite tot și totul v-a fi bine. Nu cunoaște dacă Smolenschi ***** a achitat datoriile persoanelor. Cunoaște că contractul era întocmit pe numele persoanei care era de acord să procure bunul ulterior acest bun se transmitea lui Smolenschi *****. La discuția între Smolenschi și Apostol ***** a asistat cu referire la procurarea bunurilor din magazine. Pe Diaconu ***** îl cunoaște deoarece erau cunoscuți și locuiau într-un cămin. La procurarea mărfii de către Diaconu la careva magazine Orange sau Moldcell nu a asistat. Drepturile și obligațiile în calitate de bănuț în 2013 nu țin minte dacă i s-au explicat. Nu susține declarațiile din 25.06.2013. Ulterior din 2013 până în instanța de judecată nu a fost interogată de către organul de urmărire penală și nici nu a fost căutat. Timp de 7 ani de zile nu a primit nici o citație pentru a se prezenta la organul de urmărire penală, a primit doar când l-au reținut în anul 2019, atunci a dat la pașaport biometric și când s-a dus peste o luna să-l ia i-a venit scrisoare de a se prezenta pe str. Hîncu și de la str. Hîncu a fost trimis la Procuratura Generală din Centru împreună cu unchiul său. La procuratura i-au comunicat că nu trebuia să meargă acolo și i-au zis să plece la IP Centru. Acolo s-a prezentat, i-au spus să aștepte, a venit un polițist și i-a zis să se ridice sus. Acolo unde s-a prezentat în 2013 și acolo era d-na Svetlana și i-a zis "Platon de când te căutam noi pe tine" și atunci a fost și arestat, a stat arestat 5 luni și ceva, de la sfârșitul lunii iulie până la sfârșitul lunii decembrie. Pe avocatul său pe contract i se pare că îl cheamă Eduard. Semnătura din f.d 160 îi aparține. Drepturile și obligațiile nu le-a citit. Drepturile și obligațiile i s-au adus la cunoștință în prezența avocatului Melnic Eduard. El nu a înțeles consecințele examinării cauzei în procedura simplificată și în instanța de judecată. Judecătorul i-a comunicat consecințele. Nu cunoaște dacă au fost restituite daunele părților vătămate.

Astfel, examinând probatorul prezentat, audiind participanții la proces, instanța de apel consideră, vina inculpatului în comiterea infracțiunii constatate în instanța de fond, dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței:

- Fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată Procopciuc ***** a declarat că, prin anul 2013, i-a propus domnul Tricolici ***** să meargă cu el în Centru să se întâlnească cu niște băieți pentru a face niște bani. El a rămas de acord, și au mers în centru în parc, și s-au întâlnit cu o fată pe numele *****.

***** i-a explicat că dacă procură pe numele lor careva produse de la „Orange” cum ar fi telefoane mobile, laptop sau altă tehnică, aceste lucruri le vor transmite lui Smolenschi ***** , drept recompensă le oferă 300 lei și care ulterior urma să achite pe propria răspundere ratele de credit în care a fost procurat. A căzut de acord doar ca să aibă la mână o copie a buletinului de identitate a lui Smolenschi ***** , și ***** i-a dat această copie în acea zi. Ulterior a plecat la magazinul „Orange” din str. Pușkin, am procurat un „planșet” nu țin minte ce model, a ieșit afară, i-a transmis „planșetul” Zinaidei. Aceasta i-a transmis suma de 750 lei, prima rată pentru „planșet” și 300 lei prima rată pentru dânsul. Ulterior Tricolici cu ***** au plecat. Peste 2-3 luni la domiciliu i-a venit scrisoare că are datorii la compania „Orange” 5000-6000 lei. L-a contactat pe Tricolici ***** , acesta i-a spus că și lui i-a venit o scrisoare cu datorii, acesta avea mai multe datorii de la diferite companii. El i-a propus să meargă la poliție să scrie plângere. Îi este cunoscut Platon Maxim la față, dar nu țin minte de unde îl cunoaște. Personal nu i-a dat lui Platon careva sume de bani și nu a luat de la el careva sume de bani. Cu Platon Maxim nu a avut careva relații de transmitere, primire, vânzare sau posesie a bunurilor de la „Orange” și „Moldcell”, cu Platon nu a avut nimic. Datoria la compania „Orange” constituia 6000 lei, a achitat-o în două rate. La poliție nu poate să spună dacă el personal a scris plângere, nu țin minte, posibil a scris personal, posibil a dictat și un polițist a scris la calculator. La poliție a spus doar despre ***** Smolenschi și ***** . Nu e minte declarațiile date la faza urmăririi penale. Nu mai are acte confirmative precum că a achitat banii la compania „Orange”. Prejudiciul nu mai este considerabil pentru dânsul. Nu solicită încasarea prejudiciului de la Platon Maxim. Consideră că Platon Maxim urmează a fi pedepsit la discreția instanței, el nu mai vrea nimic de la ei. Fiindu-i prezenta părții vătămate procesul verbal la f.d. 34, a confirmat că semnătura de pe acest proces verbal îi aparține. Inscripția „procesul verbal este scris din cuvintele mele corect, de mine scris, careva pretenții nu am pentru ce și semnez”, nu țin minte dacă a făcut declarații prin care a solicitat să fie atras la răspundere persoanele cu numele Maxim și ***** . Fiindu-i prezenta părții vătămate procesul verbal la f.d. 37, a confirmat că semnătura îi aparține. La liceu a avut un coleg pe numele Nesterov Maxim. Posibil în text numele indicat Maxim, posibil să fie Nesterov Maxim și nu inculpatul Platon Maxim, dar nu țin minte cu siguranță. Nu țin minte din ce motiv a solicitat în plângere să fie atras la răspundere o persoană cu prenumele Maxim. Platon Maxim niciodată nu i-a adus careva prejudicii, nu are careva pretenții de el.

- *Fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată Pogreban ***** a declarat că, Pe Platon Maxim, ***** Smolenschi și ***** Somnic îi cunoaște, au făcut cunoștință cu ei în 2013. Platon Maxim și ***** Smolenschi i-au propus să ia un laptop în rate, să se prezinte la magazinul Orange. Pentru prima rată a primit de*

la ei 1000 lei, ulterior ei urmau să achite toată suma. Pentru acest lucru i-au propus câte 150 lei la fiecare, și i-au promis în timp de 2 luni să închidă creditul și să achite toată suma. S-au urcat în mașină, au plecat la magazinul Orange în centru, au intrat în magazin și au procurat un laptop de model „ASUS” cu suma de peste 5000 lei. Prima rată a achitat-o personal din banii care i-a primit. A primit laptopul, a ieșit din magazin, i-a transmis băieților în mână, nu e minte cui. Cu laptopul a transmis și contractul de procurare și ulterior a plecat acasă. Peste 2 luni a venit scrisoare de la „Orange” precum că el are datorii de peste 4000 lei. El s-a consultat cu prietenii și a aflat că sunt 8 oameni în așa situație. Ei au plecat la s. Buiucani unde au scris plângere. Pe ***** Procopciuc nu l-a mai văzut nici o dată. Cu alți băiați au învățat împreună. Platon Maxim și ***** Smolenschi nu învățau împreună cu dânsul. Suma de 4500 lei nu i-a achitat, i-au spus la poliție că creditul va fi înghețat. Nu solicită încasarea în contul său a datoriei. Nu țin minte cine l-a convins să procure laptopul, a fost o convingere comună din partea lui Platon Maxim și ***** Smolenschi. A primit doar 150 lei pentru serviciul acordat. A încheiat contractul în baza buletinului. A făcut cunoștință cu contractul de credit. Reprezentantul „Orange” i-a explicat că el trebuie să achite creditul, dar a fost convins de băieți că ei vor achita creditul, a fost manipulat. Față de Platon Maxim nu are pretenții materiale. Lasă pedeapsa la discreția instanței. Nu poate spune nimic despre acțiunea civilă, dar la moment nu cunoaște dacă are datorii la „Orange”. Are un cont înghețat la „Orange”, posibil el trebuie să achite această sumă, dorește ca Platon să achite suma. Nu cunoaște dacă a fost încasat de la Smolenschi în beneficiul său careva prejudicii.

- *Fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată Tricolici ****** a declarat că, inculpatul prezent în sală, puțin îi este cunoscut. În aprilie 2013 a procurat de la magazinul „Moldcell” din CC „Sun City” un laptop, iar de la magazinul „Orange” un telefon mobil. În fața căminului unde locuia, a făcut cunoștință cu Platon Maxim și Smolenschi *****. ***** Smolenschi i-a propus să procure un laptop pe numele său de la magazinul „Orange”, deoarece acesta deja avea un credit și nu putea să mai procure. Dar acesta a spus că o să achite el rata lunară. Dacă procură laptopul pe numele său o să primească o sumă de bani. La început el a refuzat, dar pe motiv că are lipsă de bani, i-a t că pe data de 04 aprilie împlinește 18 ani și după asta, este de acord. După data de 04 aprilie s-a întâlnit cu Smolenschi ***** și în automobilul domnului Smolenschi de model „Honda” de culoare albastră el fiind la volan. Cu ei în automobil mai erau 2 persoane, dar nu ține minte cine și nu ține minte dacă era domnul Platon. Împreună cu domnul Smolenschi au plecat la magazinul central „Orange” cu automobilul lui Smolenschi *****. Acolo nu i-au permis să ia credit fiindcă era student fără loc de muncă. Au plecat să caute alte magazine, au găsit magazinul „Orange” în incinta CC „Sun City”, și acolo au procurat un laptop în credit conform contractului de

credit pe numele său. Cu persoanele din automobil nu a discutat, mai mult a discutat cu Smolenschi. Smolenschi i-a spus că după procurarea laptopului să iasă afară și să transmită laptopul domnului Platon sau lui Smolenschi. Când a ieșit din magazin, la ieșire era Platon Maxim, i-a transmis laptopul în cutie lui Platon Maxim, domnul Platon Maxim i-a dat 300 lei. În contract urma a fi indicat un număr de contact, și domnul Smolenschi i-a dat un număr de telefon care urmează a fi indicată în contract. După ce a transmis laptopul, a intrat înapoi în CC „Sun City” în magazinul „Moldcell”, acolo a procurat un telefon mobil de model „Sony Xperia J” în sumă de 7000 lei. Laptopul era de model „Asus 500” la preț de 4800 lei. După ce a făcut contractul și a procurat telefonul, i l-a transmis domnului Smolenschi, acesta i-a dat 200 lei pentru acel telefon. După asta s-au despărțit și de atunci nu i-a mai văzut. Concretizează că prima dată când s-au întâlnit cu Smolenschi și Platon a comunicat că nu are 18 ani, și s-au înțeles să se întâlnească după 04 aprilie, pe data de 08 aprilie când avea majoratul. Smolenschi și Platon nu iau lăsat numere de contact. Ca garanție că băieții vor achita creditul pentru lucrurile procurate, i-au lăsat o copie de pe buletinul de identitate a lui Smolenschi, tot ***** Smolenschi i-a data acea copie. Platon Maxim nu i-a dat copia buletinului. Suma de 300 lei pentru laptop i-a dat-o Platon Maxim, a doua sumă de 200 lei i-a dat-o Smolenschi *****. Platon și Smolenschi i-au explicat că au deja credite pe numele lor și nu pot lua credite adiționale. Ulterior nu s-a mai văzut cu Platon Maxim sau Smolenschi *****. A depus plângere la poliție fiindcă peste o lună după ce a încheiat contractul, a primit scrisori de la magazinele unde a procurat laptopul și telefonul, în care se indica că el este dator cu 5800 lei pentru laptop și 7000 lei pentru telefon. Pe site-urile de socializare a încercat să găsească aceste persoane dar nu i-a găsit, și a telefonat pe numărul de telefon lăsat de ***** Smolenschi dar nu a dat de ei. După asta, el cu Bobeica Ion și Eremenco ***** au plecat la poliție și au depus plângere. El a achitat ambele credite integral, părinții au achitat suma dată, el a plecat peste hotare și a restituit părinților banii. La acel moment suma prejudiciului era considerabilă deoarece nu activa nicăieri. Nu cunoaște de unde s-a luat Platon Maxim la locul procurării laptopului și telefonului, poate a fost telefonat de Smolenschi. Nu cunoaște de ce banii pentru laptop i-a dat Platon, iar la telefon Smolenschi. Când Platon i-a dat bani, el era singur. El a vorbit cu domnul Smolenschi, el i-a dat copia la buletin și nu s-a interesat referitor la copia buletinului domnului Platon. În incinta magazinului când a procurat laptopul era singur. Contractele le-a lăsat la dânsul. El a primit o copie de pe contract, dar originalul contactului a rămas la magazin, și Smolenschi spus că va lua originalul contractului de la magazin. El nu a văzut dacă Smolenschi a luat originalul contractului de la magazin. El nu a achitat careva dobânzi. Când a vorbit cu Smolenschi și Platon, cu dânsul mai era colegul său Gorbuleac *****. Nu îl cunoaște pe Procopciuc Adrian. Față de Platon Maxim nu are careva pretenții

materiale, nu dorește restituirea sumelor de 5800 și 7000 lei, el a achitat sumele creditelor și nu dorește să meargă pe la judecăți. Din câte cunoaște, din căminul în care locuia și de la școala profesională unde învăța, asemenea contracte au încheiat cu Smolenschi ***** și Platon Maxim, 11 Gorbuleac *****, ***** Ion și Eremenco *****. Lasă pedeapsa la discreția instanței.

- *Fiind audiat în ședință de judecată Somnic ****** a declarat că, pe Platon Maxim îl cunoaște, a făcut cunoștință cu el prin cunoscuți. Aproximativ 7 ani în urmă, în anul 2013 dacă nu greșește, domnul Platon Maxim i-a propus să procure un laptop pe numele său de la magazinul „Orange” și pentru acest serviciu urma să obțină suma de 300 lei. El a căzut de acord. Împreună cu Platon Maxim au plecat la magazinul „Orange”, pare-i-se din sectorul Buiucani. A intrat în magazinul „Orange”, nu ține minte dacă Platon Maxim a intrat cu dânsul, și nu ține minte cum a ajuns al magazinul „Orange”. La magazinul „Orange” a încheiat un contract pe dânsul personal, și a procurat un laptop de model „Asus” pare-i-se la preț de 5000 lei. Nu ține minte în ce condiții a procurat laptopul, știe că Platon Maxim i-a spus că el mai departe va achita contratul pe laptop. Platon Maxim pentru acest serviciu i-a dat suma de 300 lei. Personal la magazinul „Orange” nu a achitat nici o sumă de bani. De la Pogreban ***** a aflat că la el acasă a venit o scrisoare precum că acesta are datorii. Nu ține minte în ce condiții a depus plângere, posibil a fost împreună cu Pogreban ***** când acesta a depus plângere. Când Platon Maxim i-a propus să procure laptop pe numele său pentru suma de 300 lei cu ei erau mai mulți băieți prezenți, mai era prezent Guzun ***** și Pogreban *****. În anul 2013 învăța la Liceul Profesional nr. 1. La acel moment locuia la căminul de la liceu. În așa situației cu procurarea laptopului sau a telefoanelor au mai căzut și Guzun *****, Pogreban ***** și alți băieți din cămin. Prin infracțiune nu i-a fost cauzat careva prejudiciu. Dorește ca Platon Maxim să achite prețul laptopului la magazinul „Orange”, să nu fie el dator pentru acel laptop. Contractul de credit a fost întocmit pe numele său. Nu dorește în continuare să participe la ședință. El nu a primit careva scrisori de la magazinul „Orange” referitor la datorie pentru laptop, poate a venit la adresa din sat unde el nu locuiește. Deoarece Platon Maxim a spus că mai departe va achita prețul laptopului singur, dorește ca Platon Maxim să achite prețul laptopului. Nu cunoaște dacă la momentul de față prețul laptopului procurat pe numele său este achitat sau nu. Când a procurat laptopul de la magazinul „Orange” el l-a transmis lui Platon Maxim. Când Platon Maxim s-a adresat la dânsul cu propunerea de a procura laptopului, acesta era singur. Nu ține minte dacă au plecat la magazinul „Orange” în aceiași zi în care Platon Maxim s-a adresat. Consideră că Platon Maxim trebuie pedepsit conform legii. Când a întocmit contratul de procurare a laptopului, nu ține minte ce adresă a indicat, crede că a scris adresa din satul natal din r-nul Leova. Nu cunoaște dacă a fost implicat cineva afară de Platon Maxim. Nu a fost chemat la

judecată anterior, prima dată se află în ședință de judecată. Nu cunoaște dacă cuiva din băieți i-a fost restituit prejudiciul. Nu cunoaște cine sunt persoanele: Prodan *****, Cibotaru *****, Maxian *****, Ciolan *****, Diaconu *****, Eriomenco *****, Gorbuleac *****. La moment nu are careva relații cu Guzun *****, nu are date de contact de a lui. I se pare că, când a venit Platon Maxim și i-a propus să procure laptopul, era singur, dar nu ține minte cu siguranță dacă Platon era însoțit de cineva când a venit. Susține declarațiile date la faza urmăririi penale pe motiv că erau mai proaspete. La faza urmăririi penale a spus adevărul.

Fiind date citirii divergențelor din Vol. I f.d. 72, martorul a concretizat că datele precum că de dânsul s-au apropiat Smolenschi, Apostol și Platon nu ține minte dacă sunt adevărate. Semnătura din procesul verbal îi aparține. Declarațiile de la f.d. 72, sunt adevărate. Consideră că la faza urmăririi penale a dat declarații mai veridice deoarece erau în anul evenimentelor petrecute. Din cuvintele lui Pogreban *****, Platon Maxim i-a achitat suma de 1000-1100 lei, și i-a spus că contractul de achitare să-l transmită lui Platon Maxim pentru ca acesta să achite în continuare, dar acesta nu a achitat și din acest motiv a depus plângere la poliție. Operatorul i-a explicat condițiile contractului așa cum s-a dat citire declarațiilor din faza urmăririi penale. A ieșit din magazin cu Platon Maxim, i-a transmis laptopul lui Platon Maxim, nu cunoaște ce a făcut cu laptopul Platon Maxim. Platon Maxim i-a dat 300 lei pentru serviciile sale. Consideră că declarațiile din faza urmăririi penale sunt mai veridice. Nu ține minte cum au făcut cunoștință cu Platon Maxim. Posibil că a fost dus cu mașina la magazin, nu ține minte.

- *Fiind audiat în ședință de judecată partea vătămată Guzun *****, ****** a declarat că, Platon Maxim îi este cunoscut, la data de 07.03.2013 aflându-se în cămin la Buiucani cu mai mulți colegi, Somnic *****, venind din oraș, a intrat în cămin și a povestit că afară sunt 2 băieți de la o școală profesională de la Buiucani. Somnic *****, a spus că este o posibilitate de a face bani, și pentru a procura un calculator pe numele lor, vor primi 150 lei, alte condiții nu erau. El era cu *****, Maxian, Somnic *****, Pogreban *****, Ceban *****. Au mers afară și i-a văzut pe Smolenschi *****, și Platon Maxim. Când a ieșit afară și s-au apropiat de Platon Maxim, l-a întrebat cum merge procedura, Platon a explicat că dacă procură un calculator de aproximativ 7000-8000 lei, vor primi 150 lei, iar ei ulterior vor achita costul calculatorului. Ei au întrebat pentru ce are nevoie de calculator și de ce nu procură singur, la care Smolenschi și Platon a spus că ambii deja au procurat calculatoare și nu mai pot procura pe numele lor. La fel, ei au spus că modernizează calculatoarele și le vând. Ei toți au luat buletinele cu *****, Maxian, Somnic *****, Pogreban *****, Ceban *****, și cu Smolenschi și Platon cu automobilul lor au plecat la magazinul „Orange” pe bd. Ștefan cel Mare. Nu ține minte dacă Platon a fost cu ei în magazin. Platon Maxim i-a dat 1500 lei pentru a achita prima tranșă, și 150 lei care îi reveneau sie. Împreună cu dânsul în magazin

a fost, i se pare Smolenschi ***** și a spus ce fel de calculator să procure. Ulterior a întocmit contractul, a ieșit afară, a dat calculatorul, a primit 150 lei de la Platon Maxim, după care ei au plecat cu troleibuzul la cămin și la o lună de zile a vrut să se asigure despre achitarea contractului. A mers la magazinul Orange și a întrebat dacă au fost efectuate careva plăți. La magazin i-au comunicat că nu au fost achitate careva sume pe contract, la fel era cu Somnic și Pogreban. După ce au ieșit afară ei au sunat pe alți colegi, și ulterior l-au telefonat pe mobil pe Platon Maxim, și s-au înțeles să se vadă și să vorbească. Platon Maxim a spus că nu achitat fiindcă era ocupat dar prietenul lui ***** va achita în scurt timp, acest prieten are careva legături cu „Orange”. Probabil peste 2,5 luni iar a mers la magazin și a văzut că nu au fost efectuate careva plăți, l-a sunat pe Platon Maxim, după care s-au văzut cu Platon Maxim în fața la CC,, Unic”. Întrebându-l pe Platon de ce nu se achită și spunând că îi va face probleme; Platon tot suna pe cineva pe nume ***** , a spus că el nu este vinovat și că ***** trebuie să facă transferurile. Ulterior, el a văzut că nu mai poate avea încredere în el, trebuia să achite la „Orange” deoarece rata creștea și îi veneam scrisori acasă. Pe 12.06.2013-15.06.2013 el a plecat la România la practică, și când a revenit la 29.08.2013 a aflat de la colegi că este o judecată prin care se trage la răspundere Smolenschi, Platon, și persoana pe numele ***** care l-a văzut prima dată la judecată. Judecata a avut loc în sectorul Centru. Judecata a avut loc în 2013. La judecată a dat declarații și de atunci nu a mai vorbit cu nimeni. Personal a achitat la „Orange”, în total suma de 7800 lei, și pentru a închide contractul înainte de termen 800 lei, total 8600 lei datoria pentru laptopul procurat de la „Orange”. A achitat suma prin aprilie-mai 2014. La momentul comiterii prejudiciului era considerabil pentru dânsul, el era student și părinții au achitat datoria. La moment are pretenții materiale, solicită de la Platon Maxim să-i achite suma prejudiciului de 8600 lei și moral în sumă de 8600 lei. Prejudiciul moral îl întemeiază pe faptul că pentru părinții săi la acel moment asta era tot un prejudiciu considerabil, părinții săi îl întrețineau pe dânsul, pe sora, și achitau și contractul pentru o altă persoană. Dorește să înainteze acțiune civilă. Declarațiile sale se confirmă prin mărturiile date anterior de alți băieți, discuțiile au fost în prezența lor. Prejudiciul material cauzat prin infracțiune și achitarea sa la Orange 8600 lei, le poate confirma prin bonurile de plată pe care le va solicita de la „Orange” și scrisorile primite de la „Orange” pentru a achita datoria. Când a fost audiat anterior la instanța de judecată, eu nu l-a văzut pe Platon Maxim în sală de judecată, dar l-a văzut pe Platon Maxim în curtea judecății. Nu ține minte dacă Platon Maxim era inculpat pe acel dosar. Înainte de ședință de judecată l-a întrebat pe Platon de ce s-a întâmplat așa, el a spus cu zâmbetul pe față că nu are vinovăție, și judecata va decide totul. Banii i-a primit anume de la Platon Maxim, Smolenschi ***** era șofer la mașină. Toate condițiile de procurare a laptopului și primirea banilor, le-a avut cu Platon Maxim și cu Smolenschi ***** , însă banii i-a primit de

la Platon Maxim. Când a ieșit din magazin, Platon a deschis portbagajul automobilului, deoarece Smolenschi ***** a plecat cu altcineva la un alt magazin. El a pus laptopul în portbagaj unde erau mai multe laptopuri. Când a ieșit din magazin, Smolenschi ***** cu alți băieți au plecat la alt magazin pentru a procura laptop iar el a plecat la automobil deoarece acesta nu era în fața magazinului. A pus laptopul în portbagaj după care Platon Maxim i-a dat 150 lei. Contractul de procurare a laptopului care l-a semnat la magazinul „Orange”, l-a dat lui Platon Maxim în aceeași zi când a procurat laptopul.

Fiind date citirii divergențelor din VOL. I f.d. 36 verso din 19.06.2013, partea vătămată a declarat că când era în fața magazinului „Unic”, Platon Maxim îl telefona pe Apostol ***** și spunea să achite contractele. Pe Apostol ***** l-a văzut doar la judecată, la discuții referitor la procurarea laptopului, Apostol nu a participat. Ieșind din magazin, laptopul, contractul și modemul „Orange” l-a data anume lui Platon Maxim și nu lui ***** , deoarece acesta a plecat la alt magazin. Nu cunoaște de ce la faza urmăririi penale a indicat că a dat laptopul și contractul lui Smolenschi ***** , probabil a comunicat asta fiindcă avea doar 18 ani. Ține minte cu siguranță că anume Platon i-a dat banii și nu Smolenschi ***** . Anume Platon Maxim promitea că o să achite ratele lunare pentru laptop, și să nu-și facă griji. Declarațiile date la urmărirea penală sunt veridice, doar că a confundat numele, spunând în loc de ***** Maxim, și în loc de Maxim ***** , deoarece atunci nu le cunoștea numele. Acum văzându-l pe Platon Maxim în față, poate concretiza că anume Platon Maxim i-a dat avansul pentru bunuri, și anume lui i-a transmis bunurile procurate. Consideră că Platon Maxim merită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Nici Smolenschi și nici Platon nu au încercat să-i restituie prejudiciul și nici nu i-au promis că vor achita, ei nici nu au mai avut convorbiri telefonice din data când s-au văzut la CC „Unic”. Personal nu l-a mai contactat pe Platon Maxim fiindcă a vorbit cu el colegul său Somnic ***** , și el nu avea numărul lui de telefon. A văzut că e o înșelăciune și a început să achite datoriile la „Orange”. După ce a plecat la România la practică, nu a ținut relațiile cu colegii. Când a depus plângere au fost mai muți băieți, nu ține minte a cui era inițiativa de a depune plângere.

- *Fiind audiat în ședință de judecată martorul Maxian ***** a declarat* că, inculpatul Platon Maxim prezent în sală nu-i este cunoscut, la urmărirea penală l-a indicat pe ***** Smolenschi, el a fost persoana căruia i-a dat laptopul, cu el mai era o persoană de statură joasă cu barbă care nu-l cunoaște, dar nu era Platon Maxim. În 2013 când învăța la Liceul Profesională nr. 1 din s. Buiucani, învăța de bucătar, cu Somnic ***** și ***** Pogreban. Într-o zi la dânsul a venit Somnic ***** și a spus că cineva a propus că se poate de obținut ușor suma de 150 sau 200 lei, cu condiția de a procura un calculator în credit pe numele său, iar banii pentru stingerea creditului urma să-i achite băieții cu care urmau să se ducă să procure

laptopul. Când a ieșit afară din cămin, afară era Smolenschi ***** și încă o persoană necunoscută. ***** Smolenschi i-a explicat că el o să-i dea 1100 lei în calitate de prima rată, să transmită calculatorul dar el restul banilor îi va achita. Iar ei urmau să procure calculatorul pe numele lor. Ulterior a urcat în automobil de model „Mazda 3” de culoare sură, la volan era persoana necunoscută, cu dânsul a mai urcat Smolenschi ***** , Pogreban ***** și Somnic ***** , ei toți au plecat la un magazin „Orange” din sectorul Centru, au coborât din mașină, după care ***** Smolenschi i-a dat 1100 lei. A intrat în magazin și a procurat un laptop de model „Asus”, nu ține minte ce preț, dar ține minte că a dat prima rată de 1100 lei care i-a dat ***** Smolenschi și urma să achite ulterior 350 lei lunar. În magazin a ales laptopul, a achitat la casă 1100 lei, după care i-au dat laptopul și un modem la „Orange”, i-au explicat condițiile precum că trebuie achitat lunar la timp dacă nu, vor crește ratele. Când a ieșit, i-a dat în mână lui Smolenschi ***** pachetul cu laptopul și modemul, care i-a dat 150 lei. Ei au rămas în Centru. Ulterior peste o lună, la dânsul acasă în sat a venit o scrisoare de la „Orange” precum că trebuie de achitat rata. El a aflat numărul lui Smolenschi ***** , și l-a întrebat de ce nu a achitat, la care acesta a comunicat că avea careva probleme dar va achita totul. Peste o lună a mai venit încă o scrisoare cu datoria de luna trecută, el iarăși l-a sunat pe Smolenschi care a spus că el a achitat mai târziu și o să primească înștiințare despre achitare. El cu Pogreban ***** au mers la magazin „Orange” și a aflat că nu au fost efectuate careva plăți, ulterior au achitat toată datoria personal 350 lei lunar, în total 6300 lei și a închis datoria. Ulterior a fost o judecată, unde l-a întâlnit pe Smolenschi ***** , unde erau vreo 20 părți vătămate. Somnic ***** i-a spus că cu Smolenschi mai erau încă 2 persoane, dar la judecată s-a prezentat numai Smolenschi ***** . Pe Platon Maxim nu l-a văzut niciodată. Somnic ***** i-a spus să scrie în plângere inclusiv numele Platon Maxim și a spus că Platon Maxim este în cărdășie cu Smolenschi ***** de aceea a și indicat numele Platon Maxim cu toate că niciodată nu l-a văzut. Platon Maxim nu i-a adus careva prejudicii materiale, are pretenții doar față de Smolenschi ***** . Față de Platon Maxim nu are pretenții materiale sau morale. Susține că pe Platon Maxim în ședința curentă îl vede pentru prima dată. Smolenschi ***** când a venit la cămin mai era cu o persoană de statură joasă, cu barbă și freză scurtă, posibil Apostol ***** . Concretizează că de dânsul s-a apropiat Smolenschi ***** și persoana de statură joasă. Concretizează că despre posibilitatea de a face bani i-a comunicat Somnic ***** , posibilitatea de a face bani i-a propus Smolenschi ***** . În automobil era Smolenschi ***** și băiatul de statură joasă. Când a scris plângere la poliție, era cu Pogreban ***** , Guzun ***** , ***** Somnic și mai era o persoană dar nu ține minte numele. Ulterior l-a mai întâlnit pe Smolenschi ***** după poliție. După ce a depus plângere la poliție l-a întâlnit pe Smolenschi ***** în s. Centru la magazinul „Orange”, el a spus că-i va da banii, la care el era ocupat

și i-a spus că nu mai vrea nimic de la el. Când l-a întâlnit pe Smolenschi ***** el era singur. Atunci a fost prima dată când a depus o plângere. Somnic ***** l-a ajutat să formuleze plângerea, i-a spus numele persoanelor care să le indice în plângere cine era cu Smolenschi ***** atunci când a procurat laptopurile. Când a dat declarații la poliție ține minte că era o domnișoară care tapă la calculator ceea ce declara el. Plângerea la poliție a scris-o personal de mână iar audierea sa a fost tapată din cuvintele sale. După ce a dat declarații i se pare că nu a citit declarațiile, doar le-a semnat deoarece se grăbea, seara urma să plece în Italia. Când a dat declarații a vorbit doar despre Smolenschi ***** , a explicat că Smolenschi ***** i-a luat banii și el trebuie să-i întoarcă. Când a dat declarații, a spus că nu cunoaște cu cine era ***** Smolenschi, și anume Smolenschi ***** trebuie să-i restituie banii, ulterior a scris cerere că nu dorește să se prezint în instanța de judecată. Cu Smolenschi s-a întâlnit o dată înainte de a scrie plângere, la care Smolenschi i-a spus că Platon Maxim e vinovat, la care i-a răspuns că nu are nici o legătură cu el. Eu era cu Guzun, Pogreban Somnic și încă o persoană. Smolenschi era cu prietena sa Lidia. Smolenschi i-a spus că va vinde careva pământuri și va achita datoria. Ulterior l-a întâlnit pe Smolenschi la poliție, și ulterior l-a mai văzut o dată în Centru. Scrisul din declarațiile date la urmărirea penală îi aparține, și semnătura îi aparține, dar atenționează instanța că toate declarațiile date de părțile vătămate sunt identice. Inițial, când a solicitat de la Smolenschi restituirea prejudiciului el a încercat să dea vina pe altcineva: Platon Maxim, alt băiat de statură joasă care era împreună cu el, după care i-a spus că are nevoie să-i restituie anume el banii deoarece a purtat discuții anume cu el și laptopul i l-a dat lui și banii i-a primit de la el. De fiecare dată, ***** Smolenschi spunea că el va restitui datoria și va vinde pentru asta careva pământuri, niciodată nu a spus că prejudiciului trebuia să-l achite cineva din băieți. Familia Platon a auzit-o pentru prima dată de la Somnic ***** când a primit a doua scrisoare la domiciliu despre datoriile față de „Orange”, când l-a întrebat pe Somnic ***** din ce cauză se întâmplă toate aceste lucruri, Somnic ***** a spus că nu el este vinovat și i a spus că cu Smolenschi ***** mai este și Platon Maxim și Apostol ***** , iar la poliție după ce a depus plângere, numele lui Platon Maxim l-a auzit de la Smolenschi ***** . Când era la poliție, Smolenschi a spus că ei sunt în grup mai mulți, inclusiv și Platon Maxim și ei toți trebuie să răspundă, dar o spunea în batjocorire fapt pentru care s-a enervat pe el și a fost atenționat de colaboratorii de poliție să se liniștească. Somnic ***** este tot parte vătămată, el doar era enervat pe el din motiv că este persoana care le-a propus să facă bani în așa mod. Susține declarațiile date azi în ședința de judecată, a explicat din ce cauză am indicat familia Platon la faza urmăririi penale. Consideră că Smolenschi ***** urmează a fi tras la răspundere. Consideră că pentru prejudiciul de 6300 Platon Maxim nu este vinovat, este vinovat Smolenschi ***** .

- Fiind audiat în ședința de judecată partea vătămată Diaconu ***** a declara că, partea vătămată Maxian ***** nu-i este cunoscut. Inculpatul Platon Maxim îl cunoaște din motiv că au învățat într-o școală și au locuit într-un cămin. În 2013, într-o zi l-a întâlnit pe Platon Maxim care l-a întrebat dacă nu vrea să facă niște bani. A întrebat condițiile la ce el i-a spus că o să-i facă cunoștință cu o persoană care îi va explica ce trebuie să facă. Maxim Platon i-a făcut cunoștință cu Smolenschi ***** , ei împreună au plecat la întâlnire cu Smolenschi ***** . ***** i-a spus că este nevoie de luat un calculator în credit în rate, și i-a spus că nu trebuie să achite nimic și că nu va avea probleme în privința asta. I-a explicat condițiile și după asta cu el a intrat în magazinul „Orange”, a vorbit cu operatorul și i-au spus condițiile achitării creditului cu plata lunară. Operatorul a spus că este nevoie de achita prima rată de 1100 lei, el a făcut cunoștință cu contractul care l-a semnat. Smolenschi ***** a dat operatorului adresa sa de domiciliu greșită spunând că nu este nevoie să cunoască adresa corectă. După ce a luat calculatorul, a ieșit afară și i-a dat pachetul lui ***** Smolenschi, contractul a rămas în pachet. Smolenschi i-a spus că o să-i dea 150 lei, dar a spus că nu are bani la el și îi va da banii ulterior, după care a luat sacoșa, a urcat în mașină și a plecat. El i-a spus că nu trebuie să achite nimic, el personal va achita totul și nu o să aibă probleme în privința asta. Peste o perioadă de 3 luni au început să-i vină scrisori acasă, mama l-a întrebat ce e cu chestia asta, și el a înțeles că a rămas păcălit de Smolenschi ***** . După care a explicat situația mamei, a împrumutat o sumă de bani și a achitat suma de 6700 lei. Când a procurat laptopul, Smolenschi ***** era cu dânsul în magazin, erau numai ei doi, Platon Maxim nu era cu ei, el doar le-a făcut cunoștință cu Smolenschi ***** și a plecat iar el cu Smolenschi s-au deplasat la magazin. Ulterior peste o lună și jumătate s-a întâlnit cu Smolenschi ***** la care el i-a propus să procure un telefon în rate pentru ce-i va da 200 lei și el a rămas de acord, atunci el i-a dat 200 lei. A plecat cu Smolenschi ***** la magazinul „Moldcell”, a procurat un telefon, și l-a transmis în mână lui Smolenschi ***** și el i-a achitat 200 lei. La data de 08.03.2013 tot la cerința lui Smolenschi ***** a procurat 2 telefoane mobile de la magazinul „Unite” și le-a transmis lui Smolenschi ***** , pentru ce a primit 250 lei. La magazin a fost cu Smolenschi ***** , nu ține minte cu cine era Smolenschi ***** , poate era cu cineva, când s-au întâlnit cu el la „Unite” el era singur. Ulterior nu s-a mai întâlnit cu Smolenschi ***** sau Platon Maxim. Afară de faptul că Platon Maxim i-a făcut cunoștință cu Smolenschi ***** , nu a dus careva tratative cu Platon Maxim referitor la condițiile obținerii creditelor pentru bunurile procurate de la magazinele „Orange”, „Moldcell” și „Unite”. Platon Maxim nu i-a propus bani, doar Smolenschi ***** i-a propus banii. Față de Platon Maxim nu are careva pretenții materiale. Plângerea la poliție nu a scris pe Platon Maxim, el a scris plângere pe Smolenschi ***** . La urmărirea penală nu a solicitat ca Platon Maxim să fie atras la răspundere. Nu s-a

adresat la Platon Maxim cu întrebarea referitor la neachitarea creditului de către Smolenschi fiindcă Platon Maxim nu are nici o vină, el singur este vinovat că a mers cu Smolenschi *****. Platon Maxim nu a fost prezent la nici o întâlnire cu Smolenschi *****. Platon Maxim nu l-a convins să ia credit de la magazin, l-a convins Smolenschi *****. Personal a scris plângerea, iar declarațiile sale au fost tapate din cuvintele sale. Declarațiile nu le-a citat, doar a semnat pe ele. Nu cunoaște dacă în declarațiile la urmărirea penale era indicat că Platon Maxim i-a cauzat prejudiciu. Susține declarațiile date în ședința curentă în instanța de judecată. În 2013 era cu Platon Maxim doar cunoscuți. Pe Platon Maxim îl cunoștea de 3 ani fiindcă au învățat împreună. Cu Platon Maxim sunt doar cunoscuți. Înainte de ședința de judecată nu a vorbit cu Platon Maxim. Posibil că nu a spus dar nu ține minte dacă a spus anchetatorului că Platon Maxim i-a creat careva prejudiciu, dacă era să-i cauzeze prejudiciu era să scrie în plângere.

Fiind date citirii divergențelor din VOL. I f.d. 63 verso, partea vătămată a concretizat că Platon Maxim nu a fost prezent împreună cu Smolenschi când a fost să procure telefonul mobil „Sony”. Concretizează că Platon Maxim niciodată nu a fost cu dânsul și Smolenschi la nici un magazin. A semnat declarațiile și procesul verbal dar nu le-a citit. Nu ține minte dacă anchetatorul l-a avertizat de răspundere penală pentru declarații false. Consideră că Smolenschi ***** urmează a fi tras la răspundere. Consideră că pentru prejudiciul său Platon Maxim nu este vinovat, este vinovat Smolenschi *****. Nu are pretenții morale și materiale față de Platon Maxim. Nu a auzit ca Platon Maxim să fi amăgit pe cineva cu bani. Nu cunoaște dacă altcineva din cămin să fi fost amăgit de Smolenschi *****. Nici una din părțile vătămate indicate în lista probelor acuzării nu-i sunt cunoscuți.

- *Fiind audiat în ședință de judecată martorul Savin ******, a declarat că, pe Platon Maxim prezent în sală nu îl cunoaște. Soțul său este Savin Alexandru, el i-a făcut cadou un telefon de model „HTC” care a fost procurat de la un magazin de telefonie mobilă, nu era magazinul „Orange”. Telefonul era nou, împachetat. Magazinul se afla vizavi de magazinul „Unic”.

- *Fiind audiat în ședință de judecată martorul Armasari ****** a declarat că, pe inculpatul Platon Maxim prezent în sală nu îl cunoaște. Câțiva ani în urmă, aproximativ 3 ani, a primit o scrisoare de la „Orange” prin care fiul avea datorie în sumă de 7000 lei, de la „Unite” cu datoria de 5000 lei, și o scrisoare de la „Moldcell” nu ține minte ce datorie. A văzut că era scris că dacă eu nu achită suma, ei vor veni și vor lua ceva din casă. Datoriile erau scrise pe numele lui Diaconu ***** care este feciorul său. Ea l-a întrebat pe fecior ce s-a întâmplat de i-au venit la domiciliu scrisori cu sume mari de datorii, la care feciorul i-a comunicat că la rugămintea prietenului său cu care învăța la Chișinău, a dat buletinul său pentru a procura un telefon mobil, de la care magazin nu cunoaște. Despre celelalte obiecte procurate fiul său nu cunoștea nimic. Ulterior ea a împrumutat bani, a luat

credit și a achitat toate datoriile. Pe datorii a achitat aproximativ 20 000 lei. Feciorul a spus că a dat buletinul de pe care acesta a făcut xerox și a restituit buletinul fiului. Nu cunoaște numele prietenului care a făcut copii. Ține minte când a primit scrisori acasă de la procuratură sau judecată, și a văzut în scrisoare numele Platon. Ea a fost la toate 3 magazine, „Orange”, „Moldcell”, și „Unite” din or. Nisporeni, și a achitat toate 3 datorii. Feciorul nu i-a spus cine este prietenul lui, nu a spus dacă e coleg de colegiu sau prieten, și nu cunoaște dacă învățau împreună. Feciorul a învățat Colegiul Tehnic. Nu cunoaște unde și când i-a propus fiului său prietenul acestuia să-i dea buletinul. În 2013 fiul său nu lucra și nu avea surse de venit. ***** la acel moment nu era căsătorit, trăia în familie cu dânsa. Pentru familia lor prejudiciul este considerabil, salariul ei era 2000 lei, cu 4 copii, și soțul care nu este angajata în câmpul muncii. La moment fiul ei este plecat la lucru în Cehia. Fiul ei va reveni în țară pentru o lună și jumătate la sfârșitul lunii decembrie. La sfârșitul lunii ianuarie 2020 el încă va fi în țară. Numele Smolenschi ***** nu-i spune nimic. Nu cunoaște cine este Apostol *****. Fiul ei nu avea consăteni care au plecat cu el împreună la învățătură. Feciorul său nu i-a comunicat de cazuri similare cu colegi de a lui. Suma de 20 000 lei nu i-a fost restituită. Fiul său nu i-a întors banii. Ea de la copii nu ia bani.

- *Fiind audiat în ședință de judecată martorul Nagornî ***** a declarat* că, cu persoana Platon Maxim a învățat într-o grupă la școala nr.9 din Chișinău făcând studiile împreună în anii 2010-2011. Nu l-a văzut de 7 ani. Nu este în relații amicale cu Platon Maxim. Referitor la evenimentele petrecute care și le-a relatat în dosarul precedent, având calitate de parte vătămate explică următoarele: în curtea școlii în anul 2010-2013 s-a apropiat de dânsul Platon Maxim, Smolenschi ***** și Apostol ***** au mai vorbit, au servit o cafea și la un moment dat Smolenschi ***** l-a rugat să-l ajute să i-a un credit pe numele său și că el va achita în fiecare lună rata și i-a promis că nu îl va minți, deoarece are nevoie de un laptop, telefon mobil, pentru a face un cadou mamei sale. Făcând trimitere și la colegii săi. A căzut de acord deoarece Smolenschi ***** i-a promis că va achita ratele lunare pentru creditul luat. S-au urcat în automobilul de model Mazda 3 de culoare argintie care îi aparține lui ***** Smolenschi cu care au plecat spre “Sun City”, acolo de la magazinul “Moldcell” a procurat un telefon în rate cu un avans de 2000 lei, după care a procurat un telefon de model Sonny EXPERIA, ieșind din magazine i-a transmis telefonul procurat lui Smolenschi, după aceasta s-au îndreptat spre magazinul Orange din apropierea Pieței Centrale, a intrat în acel magazin, a semnat pe acte și i-au comunicat că și cum deja a fost transmis laptopul lui Smolenschi ***** . Dânsul lucra pe atunci cu ***** , al cui era magazinul probabil. După aceea i-a spus lui Smolenschi ***** că nu a primit laptopul, însă el i-a comunicat că deja a primit acel laptop. Motivul pentru a ce a încheiat contractual din numele său este că Smolenschi ia relatat că deja a luat un credit pe

numele său și a prietenei lui. În mașină mai era ***** Apostol, Smolenschi și el. Nu ține minte cine mai era, dar știe că mai era cineva, șofer de al lui Smolenschi, concret nu poate să spună dacă Platon Maxim era în mașină cu ei. La magazine Smolenschi ***** i-a dat 2000 sau 1500 lei, nu ține minte precis, pentru cumpărarea telefonului de model Sonny Experia, iar pentru laptop nu a primit bani. Pentru faptul că a încheiat contractual de procurare a telefonului mobil și a laptopului, Smolenschi l-a remunerat cu 300 lei. Datoriile, ratele lunare, mai departe nu se achitau pentru telefon și a laptop, îi veneau scrisori acasă. A scris declarații împotriva lui Smolenschi. Ulterior a aflat că Smolenschi ***** pe mai mulți i-a amăgit în așa fel inclusiv și pe Platon și fapt pentru care a scris la poliție o plângere. ***** Smolenschi l-a asigurat că va achita personal ratele lunare pentru procurarea telefonului mobil Sonny și a laptopului ASUS. Nu a achitat absolut nimic la compania Orange și Moldcell, deoarece la acel moment se afla în închisoare pentru furt, datoria respectivă de compania Orange și Moldcell a fost transmisă companiei de colectări a datoriilor Incaso. Pentru procurarea laptopului și telefonului mobil nu s-a achitat nimic, datoriile au crescut mult mai mari și nu știe în prezent ce datorie exact s-a acumulat, deoarece au crescut penalități ale companiei Incaso. Nu a telefonat pe nimeni pentru a verifica dacă achită cineva datoriile pentru telefonul mobil și laptop și nu l-a telefonat pe Smolenschi și nici pe Platon. Careva pretenții față de Platon nu are deoarece nu i-a făcut nici-un rău și consideră că și Platon este parte vătămată în urma acțiunilor lui Smolenschi. A solicitat încasarea prejudiciului material doar de la Smolenschi. Și-a făcut concluzia că Platon Maxim la fel este parte vătămată în urma acțiunilor ilegale a lui Smolenschi, deoarece a auzit acest lucru de la Macari Natalia colega sa de clasă și de la alții precum că Platon Maxim a fost înșelat și a luat de la alții pe numele său credit. Când a scris plângere la poliție era singur. Când a fost colegi cu Platon Maxim nu a auzit dacă el a amăgit pe cineva ca să i-a credit pentru el. Când a scris plângere la poliție, a scris să fie atras la răspundere doar Smolenschi ***** și să-i întoarcă prejudiciul. În privința lui Platon Maxim n-a scris niciodată plângere la poliție pentru careva prejudiciu.

- Totodată, în cadrul ședinței de judecată, fiind imposibilă asigurarea prezenței părților vătămate care sunt plecate peste hotarele Republicii Moldova (f.d. 61, 65, 68 20 Vol. I), instanța de judecată a admis demersul acuzatorului de stat, procurorul Olga Casian privind darea citirii declarațiilor depuse la faza de urmărire penală de către martorii Eriomenco ***** , Gorbuleac ***** , Ciubotaru ***** , Prodan ***** , Ciolan *****:

- Potrivit Procesului verbal de audiere a părții vătămate Eremenco ***** la 15.05.2013, ultimul a comunicat că, Smolenschi ***** i-a propus să procure, în rate, un laptop de model „Asus X501 A”, motivând că, nu poate să procure pe numele său, deoarece anterior procurase pe numele său un laptop. În aceeași zi, s-

au deplasat la Centrul Comercial "Sun City" pe str. Puşkin, unde se mai aflau Platon Maxim, Apostol *****, Tănăsă ***** şi Gorbuleac *****, ultimul luase un laptop pentru Smolenschi *****, în magazin a intrat cu Smolenschi *****, care i-a dat suma de 1100 lei, pentru achitarea avansului. După ce a primit laptopul, i l-a transmis lui Smolenschi *****, iar acesta i-a dat bani în sumă de 100 lei. Peste o lună a fost anunţat de compania „Orange” că urmează să achite rata, însă când a încercat să facă legătura cu Smolenschi *****, n-a reuşit (f.d. 20, verso, Vol. I);

- Prin declaraţiile din Procesul verbal de audiere a părţii vătămate Gorbuleac ***** din 15.05.2013, se confirmă că, la 22.02.2012 Smolenschi ***** l-a rugat să procure pentru el un laptop şi un telefon mobil, în rate, pentru care îi va da 200 lei. Când s-au întâlnit, Smolenschi era cu Platon Maxim şi au plecat împreună la sediul magazinului „Moldcell” de pe str. Tighina intersecţie cu bd. Ştefan cel Mare, de unde a procurat un telefon mobil de model „Huawei G330”. După ce a primit telefonul, i l-a dat lui Smolenschi *****, iar acesta i-a dat 150 lei. Peste o săptămână Smolenschi *****, l-a rugat să procure un laptop de la magazinul companiei „Orange” amplasat de str. Armenească, colţ cu bd. Ştefan cel Mare. Când s-au întâlnit Smolenschi ***** era cu Platon Maxim. În magazin a intrat cu el Platon Maxim, care i-a dat bani în sumă de 1 100 lei pentru achitarea avansului. După ce a primit laptopul, i l-a dat lui Smolenschi *****, iar acesta i-a spus că, pleacă să-l vândă la un cunoscut (f.d. 22, verso, Vol. I);

- Potrivit Procesului verbal de audiere a părţii vătămate Ciubotaru ***** la 15.05.2013, la 23 februarie 2013, Smolenschi ***** l-a rugat să cumpere, în rate, un laptop de model „Asus X501 A”. Astfel, s-au deplasat la magazinul companiei „Orange”, amplasat pe bd. Ştefan cel Mare, împreună cu Smolenschi ***** şi 2 necunoscuţi, unde Smolenschi a achitat prima tranşă, în sumă de 1100 lei, pentru contract şi conectarea la internet Orange Abonament. Conform condiţiilor contractului, lunar trebuia de achitat suma de 250 lei. După ce a primit laptopul şi contractul i le-a transmis lui Smolenschi *****. Peste o lună, a fost telefonat de către angajaţii Orange referitor la neachitarea datoriei. Încercând să-l contacteze pe Smolenschi *****, nu l-a găsit (f.d. 39, Vol. I);

- Declaraţiile părţii vătămate consemnat în Procesul verbal de audiere a părţii vătămate Ciolan ***** care a declarat, că la 07.03.2013 s-au apropiat Smolenschi *****, Apostol ***** şi Platon Maxim, care l-au rugat să procure, în rate, un laptop de model „Asus X501 A”. Fiind de acord, s-au deplasat împreună la un magazin, amplasat pe str. bd. Ştefan cel Mare, lângă restaurantul McDonald's, Platon Maxim i-a dat suma de 1100 lei ca avans pentru încheierea contractului şi conectarea la internet Orange Abonament. Laptopul de model „Asus X501 A” imediat i l-a transmis lui Platon Maxim. Peste o lună a fost telefonat de către un angajat Orange, care i-a comunicat că are datorii pentru laptopul procurat (f.d.54, Vol. I).

Totodată, au fost prezentate un șir de mijloace materiale de probă:

- Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu Tricolici ***** la data 08.04.2013 (f.d. 31-33, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Orange” încheiat cu ***** Maxian la data de 07.03.2013 (f.d. 55, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Ciolan ***** la data de 07.03.2013 (f.d. 59, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Guzun ***** la data de 07.03.2013 (f.d. 61, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Unite” și „Orange” încheiat cu Diaconu ***** la data de 08.03.2013 (f.d. 64, 66-67, Vol. I); Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu ***** Somnic la data de 06.03.2013 (f.d. 74-75, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu ***** Pogreban la data de 07.03.2013 (f.d. 77, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu Gorbuleac ***** la data de 22.02.2013 (f.d. 25, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu ***** Ciubotaru la data de 23.02.2013 (f.d. 44, Vol. I);
 - Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Adrian Procopciuc la data de 23.04.2013 (f.d. 38, Vol. I);
 - Procesul verbal de confruntare dintre martorul Nagornîi ***** și Smolenschi *****, potrivit căruia Smolenschi ***** a confirmat declarațiile date de Nagornîi ***** că împreună au procurat mai multe bunuri în credit pe care le-au predat unei terțe persoane (f.d. 131, Vol. I);
 - Proces verbal despre săvârșirea infracțiunii sau pregătirea pentru săvârșirea ei a cet. Popa ***** din 19.09.2013 (f.d. 91, Vol. I);
 - Contractul de abonament pe numele lui Popa ***** (f.d. 139-140, Vol. I), Procesul verbal de examinare a obiectului din 12.11.2013, prin care a fost cercetat telefonul mobil de model HTC One S cu nr. de IMEI ***** (f.d. 149, Vol. I);
 - Proces verbal de examinare a obiectului din 26.11.2013, potrivit căruia a fost supus examinării copia buletinului de identitate a lui Smolenschi Nicolai *****, născut la ***** și copia contractului de vânzare cumpărare încheiat la data de 04.03.2013 între SRL ”Iuval M” cu cet. Smolenschi Nicolae ce confirmă faptul procurării telefonului model de model ”One S Z560e, HTC” la preț de 4577 lei (f.d. 152, Vol. I);
 - Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04.04.2018;
 - Decizia Curții Supreme de Justiție din 19.11.2019.

*Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei, Colegiul penal consideră dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, Platon Maxim *****, întru realizarea scopului propus, la 08 aprilie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Tricolici *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” amplasat pe str. Pușkin. 32, or. Chișinău, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Tricolici ***** să încheie un contract de prestare a serviciilor, după care a achiziționat un laptop de model „Asus 501XA” cu valoarea de 5500 lei și care i l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința cărei cauza penală a fost disjunctă în procedură separată. În aceeași zi, prin aceeași metodă și scop, Platon Maxim l-a convins pe Tricolici ***** ca acesta să încheie un contract de prestare a serviciilor cu compania de telefonie "Moldcell", amplasat pe aceeași adresă. După ce Tricolici ***** a primit telefonul mobil de model „Sony XPeria J" cu valoarea de 5319 lei, l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.*

Tot el, întru realizarea scopului propus, la 07 martie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Pogreban *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Pogreban *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor privind achiziționarea unui laptop de model „Asus X301 A”, cu valoarea de 5950 lei. După care laptopul procurat l-a transmis lui persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Tot el, întru realizarea scopului propus, la 07 martie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Guzun *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange”, care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Guzun *****, să încheie un contract de prestare a

serviciilor privind achiziționarea unui laptop de model „Asus X501 A”, la prețul de 5800 lei. După ce a primit de compania de telefonie laptopul, Guzun ***** l-a transmis lui persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Tot el, întru realizarea scopului propus, în luna aprilie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Somnic *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de telefonie mobilă „Orange” care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Somnic *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor, după care a achiziționat un laptop de model „Asus X501 A”, cu valoarea de 5950 lei. După ce 3 Somnic ***** a achiziționat laptopul, i l-a transmis lui Platon Maxim și persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Astfel, *Colegiul penal* constată cu certitudine că, Platon Maxim a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii – *escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, cu cauzarea daunelor considerabile, comisă de două sau mai multe persoane.*

Examinând materialul probator, *Colegiul penal* constată prezența în acțiunile lui Platon Maxim elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, și consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vinovăția acestuia.

Colegiul penal examinând pricina penală întru acuzarea lui Platon Maxim, în ordine de apel, prin prisma argumentelor apelurilor, consideră justificată argumentarea primei instanțe, în speța dată fiind examinate minuțios toate probele și argumentele părților, cu respectarea principiului contradictorialității, egalității armelor în procesul penal, dreptul la un proces echitabil și la apărare, etc.

*În privința episodului din 08.04.2013 cu implicarea părții vătămate Prodan ******, *Colegiul penal* relevă următoarele:

Astfel, *Colegiul penal* reține că potrivit rechizitoriului lui Platon Maxim i-a fost incriminată următoarea faptă: Platon Maxim ***** se învinuiește că împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, și anume dobândirea ilicită a bunurilor ce nu le aparțin, folosindu-se de încrederea lui Prodan *****, în timp ce se afla în magazinul companiei de

telefonie mobilă "Orange" care este situat în or. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 134, după un plan bine chibzuit, prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase în privința naturii actului juridic, și anume indicând ultimului că vor achita ei creditul, l-a convins pe Prodan *****, să încheie un contract de prestare a serviciilor, după care a achiziționat un laptop de model "Asus X301 A", cu valoare de 5950 lei. apoi laptopul respectiv, i l-a transmis lui Smolenschi *****.

Analizând probatoriul prezentat de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii lui Platon Maxim ***** pe episodul enunțat, Colegiul penal constată cu certitudine că careva mijloace materiale de probă care să individualizeze acest episod la materialele cauzei lipsesc cu desăvârșire. Făcând această constatare, instanța de judecată se referă prima facie la acțiunile de urmărire penală, prin care Prodan ***** să fi depus plângere la organul de poliție, să fie recunoscut în baza ordonanței organului de urmărire penală în calitate de parte vătămată sau civilă, să fie întocmit Procesul verbal de audiere a acestuia sau alte acțiuni necesare după caz.

Cu toate acestea, în conținutul rechizitoriului (f.d. 254-270, Vol. I), acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru Dmitrii Cotorobai a făcut referire la declarațiile pretinsei părți vătămate Prodan *****, neindicând fila dosarului la care se face referire, Colegiul penal fiind în imposibilitate de a stabili sursa de proveniență a acestor declarații, studiind întreg dosar penal

Colegiul penal constată că, materialul probator dovedește indubitabil faptul că, inculpatul Platon Maxim a comis infracțiunea incriminată, și că, acțiunile lui au fost corect recalificate și se încadrează în baza art. prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest sens, în contextul celor expuse și din faptul că fapta reținută în sarcina inculpatului este similară celei incriminate de către acuzatorul de stat, aceasta nu diferă esențial după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii, nu afectează dreptul inculpatului la apărare, iar aceasta nu conține semnele unei infracțiuni mai grave, ci doar modifică cuantumul prejudiciului material cauzat ce are importanță la calificare juridică corectă, se constată lipsa cărorva impedimente privind reîncadrarea juridică a faptei inculpatului.

Cu atât mai mult că, în corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Potrivit alin. (1) al art. 389 Cod de procedură penală al RM –

sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală al RM, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, Colegiul penal reține că instanța de fond corect a apreciat că, în pofida faptului că de către inculpatul Platon Maxim ***** au fost săvârșite mai multe episoade de escrocherie, calificarea ca fiind o infracțiune unică prelungită în baza art. 190 alin. (2) Cod penal este una corectă. Or, toate episoadele reținute în acțiunile inculpatului au fost săvârșite prin aceeași metodă și în prezența acelorași circumstanțe, care mărturisesc despre intenția unică de a săvârși escrocherie, în proporții nedeterminabile la caz.

Reieșind din componența de infracțiune reținută în acțiunile inculpatului Platon Maxim ***** – art. 190 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal relevă că potrivit Doctrinei obiectul juridic al acesteia are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere. În același timp, obiectul material al infracțiunii comise constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale lui Platon Maxim ***** în complicitate cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, constituie mijloacele financiare care aparțin părților vătămate Pogreban ***** în valoare de 5950 lei MD; Tricolici ***** în valoare de 10819 lei MD; Somnic ***** în valoare de 5950 lei MD și Guzun ***** în valoare de 5800 lei MD.

Colegiul penal relevă că instanța de fond corect a menționat că doar în privința acestor părți vătămate: Pogreban ***** , Tricolici ***** , Somnic ***** și Guzun ***** a fost confirmată prin probe pertinente învinuirea lui Platon Maxim ***** înaintată de către acuzatorul de stat. Anume această circumstanță și a determinat soluția instanței de recalificare a acțiunilor inculpatului, ținând cont de prejudiciul material cauzat prin acțiunile ilegale ale inculpatului Platon Maxim *****.

Astfel, prin calcul matematic, instanța de judecată a stabilit că în rezultatul activității ilegale ale inculpatului Platon Maxim ***** în complicitate cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, de dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, comisă de două sau mai multe persoane, a fost cauzat un prejudiciu material părților vătămate în valoare de 28 519 lei MD.

Ținând cont de faptul că, Platon Maxim ***** a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal, în perioada de timp martie 2013, instanța justificat a aplicat în privința persoanei legea penală materială în vigoare la momentul comiterii faptei or, potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, pentru a încadra în limitele proporționale această sumă, instanța specifică că la momentul comiterii infracțiunii (luna martie 2013), art. 126 alin. (1) Cod penal prevedea că se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod contravențional (în redacția legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) 1 unitatea convențională este echivalentă a 20 lei. Analizând în coroborare aceste norme legale, se constată că proporțiile mari ale infracțiunilor săvârșite prin sustragere, inclusiv escrocheria, încep de la valoare nominală de 50 000 lei MD.

Potrivit prevederilor art. 126 alin (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu privire la noțiunea de ”daună considerabilă”, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) reține că, din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.

Prin urmare, ținând cont de faptul că sarcina de a reglementa gravitatea vătămării rezultate din comiterea unei fapte penale și valoarea pagubei revine legiuitorului, Curtea a considerat necesar stabilirea în legea penală a unui prag valoric al daunelor considerabile și esențiale pentru excluderea estimărilor subiective. Totodată, până la instituirea de către legiuitor a unui prag valoric al daunelor esențiale și considerabile, mărimea acestora va constitui limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari.

În circumstanțele descrise, instanța de judecată conchide că în speță, prejudiciul material cauzat părților vătămate prin infracțiune în valoare de 28 519 lei MD se încadrează în limitele proporțiilor considerabile.

Acest fapt justifică încadrarea juridică a acțiunilor ilegale ale inculpatului Platon Maxim ***** după indicii calificativi: dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea prejudiciului considerabil părților vătămate.

Victimă a infracțiunii prevăzută de art. 190 Cod penal poate fi orice persoană fizică, a cărei bunuri au fost sustrate ilicit, prin inducerea în eroare a ei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului juridic, cu cauzarea prejudiciului considerabil.

Astfel, prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 15.05.2013, Eremenco ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 1021 (f.d. 19, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 15.05.2013, Gorbuleac ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 1021 (f.d. 23, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 15.05.2013, Gorbuleac ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 1021, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 4600 lei (f.d. 24, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Știrbu Tudor din 15.05.2013, Tricolici ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 1021 (f.d. 27, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Știrbu Tudor din 15.05.2013, Tricolici ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 1021, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 15000 lei (f.d. 30, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Știrbu Tudor din 15.05.2013, Procopciuc ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 1021 (f.d. 35, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Știrbu Tudor din 15.05.2013, Procopciuc ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 1021, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 15000 lei (f.d. 30, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 15.05.2013, Ciubotaru ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 1021 (f.d. 40, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 15.05.2013, Ciubotaru ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 1021, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 4600 lei (f.d. 42, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Pogreban ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 45, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Pogreban ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 45, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Maxian ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 49, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Maxian ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 4700 lei (f.d. 51, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Ciolan ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 56, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Ciolan ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 4700 lei (f.d. 52, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 19.06.2013, Guzun ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 56, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 19.06.2013, Guzun ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 60, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 26.06.2013, Diaconu ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 68, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Somnic ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 2013011084 (f.d. 70, Vol. I).

Prin Ordonanța organului de urmărire penală, ofițer Neaga Svetlana din 20.06.2013, Somnic ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal nr. 2013011084, fiindu-i cauzat un prejudiciu de 5950 lei (f.d. 73, Vol. I).

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (2) art. 190 Cod Penal al RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inațiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv în proporții considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În art. 190 Cod Penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

Prin intermediul inducerii în eroare, făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o “prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă (deseori, inclusiv “martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul “legitim” al tranzacției efectuate.

Colegiul penal reține că infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta fiind consumată în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Prin urmare, Colegiul penal consideră dovedită vinovăția inculpatului Platon Maxim ***** în partea ce ține de episoadele cu implicarea părților vătămate Pogreban *****, Tricolici *****, Somnic ***** și Guzun *****, fapt dovedit prin:

- Declarațiile părții vătămate Pogreban *****, care a comunicat instanței că Platon Maxim și ***** Smolenschi i-au propus să ia un laptop în rate, de la magazinul Orange. Nu ține minte cine l-a convins să procure laptopul, a fost o convingere comună din partea lui Platon Maxim și ***** Smolenschi. Deși

acuzatorul de stat susține că învinuirea în acest sens se mai demonstrează și prin Contractul de abonament „Orange” încheiat cu ***** Pogreban la data de 07.03.2013 (f.d. 77, Vol. I), instanța de fond corect nu a reținut acest argument, or, conținutul acestui contract precizează doar procurarea unui modem de model ZTE MF 190 new, cu numărul de IMEI *****;

- Declarațiile părții vătămate Somnic ***** , care a comunicat instanței că în anul 2013 Platon Maxim i-a propus să procure un laptop pe numele său de la magazinul „Orange” și pentru acest serviciu urma să obțină suma de 300 lei. Platon Maxim pentru acest serviciu i-a dat suma de 300 lei. Când Platon Maxim i-a propus să procure laptop pe numele său pentru suma de 300 lei cu ei erau mai mulți băieți prezenți, mai era prezent Guzun ***** și Pogreban *****. Aceste declarații coroborează cu proba Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Somnic ***** la data de 06.03.2013 (f.d. 77, Vol. I), or, potrivit acestuia Somnic ***** a procurat un calculator model Asus X501A, la un preț total 5499 lei, cu un avans de 999 lei, plata totală spre achitare constituie 4500 lei, cu o rată lunară de 250 lei timp de 18 luni;

- Fiind audiat în ședință de judecată, partea vătămată Tricolici ***** a declarat că a făcut cunoștință cu Platon Maxim și Smolenschi ***** în fața căminului. Deși Smolenschi l-a convins să cumpere în credit un laptop pe numele său, după achiziție a transmis laptopul în cutie lui Platon Maxim, pentru ce Platon Maxim i-a dat 300 lei.

Totodată, potrivit Contractului de abonament „Moldcell” încheiat cu Tricolici ***** la data 08.04.2013 (f.d. 31-33, Vol. I), Tricolici ***** a procurat un telefon mobil Sony Xperia J cu nr. de IMEI *****; Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Tricolici ***** la data 08.04.2013 certifică că Tricolici ***** a procurat modem ZTE MF 190 new, cu nr. de IMEI *****;

- Declarațiile părții vătămate Guzun ***** , care a comunicat că el era cu ***** Maxian, Somnic ***** , Pogreban ***** , Ceban ***** . Au mers afară și i-a văzut pe Smolenschi ***** și Platon Maxim. Când a ieșit afară și s-au apropiat de Platon Maxim, l-a întrebat cum merge procedura, Platon a explicat că dacă procură un calculator de aproximativ 7000-8000 lei, vor primi 150 lei, iar ei ulterior vor achita costul calculatorului. Ei au întrebat pentru ce are nevoie de calculator și de ce nu procură singur, la care Smolenschi și Platon a spus că ambii deja au procurat calculatoare și nu mai pot procura pe numele lor. Ulterior a întocmit contractul, a ieșit afară, a dat calculatorul, și a primit 150 lei de la Platon Maxim. Deși acuzatorul de stat susține că învinuirea în acest sens se mai demonstrează și prin Contractul de abonament „Orange” încheiat cu ***** Pogreban la data de 07.03.2013 (f.d. 61,62, Vol. I), Colegiul penal nu poate reține acest argument, or, conținutul acestui contract precizează doar procurarea unui modem de model ZTE MF 190 new, cu numărul de IMEI *****;

Declarațiile acestor părți vătămate sunt veridice, coroborează între ele și se confirmă unele pe altele, or, instanța de judecată a stabilit că anume Somnic ***** a procurat primul bunuri în rate fiind convins de Platon Maxim la data de 06.03.2013, după care a anunțat colegii de cămin despre oferta lui Platon Maxim și a altor persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctată în procedură separată, Guzun ***** și Pogreban *****, care imediat a doua zi, la data de 07.03.2013 au procurat și ei bunuri în credit, după planul bine chibzuit prezentat de Platon Maxim.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Legiuitorul indică că în cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal al RM, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

În continuare, în planul laturii subiective instanța de judecată reține că din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată rezultă cu certitudine că inculpatul Platon Maxim ***** a acționat cu vinovăție sub formă de intenție directă, or acesta în mod conștient a îndus în eroare părțile vătămate Pogreban *****, Tricolici *****, Somnic ***** și Guzun ***** cu privire la achitarea ratelor la timp pentru bunurilor procurate în credit, fapt ce nu corespundea adevărului.

Totodată, situația materială neprielnică a lui Platon Maxim ***** la momentul comiterii infracțiunii, fapt ce și l-a determinat să acționeze ilegal, se probează prin circumstanțele stabilite în cadrul examinării cauzei penale: fiind originar din r-nul Soroca, acesta își făcea studiile în mun. Chișinău la Școala profesională nr. 9, nu era angajat în câmpul muncii, alte surse de venit decât susținerea părinților nu dispunea.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, în momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal, Platon Maxim ***** era responsabil și avea vârsta de 19 ani, întrunind condițiile subiectului infracțiunii.

În partea ce ține episoadele în care figurează părțile vătămate Maxian *****, Diaconu ***** și Procopciuc ***** Colegiul penal reține că aceste persoane nu au indicat la o implicare directă a lui Platon Maxim ***** în schema de escrocherie. Aceștia au indicat că careva legături directe cu Platon Maxim nu au avut iar toate pretențiile lor au fost înaintate împotriva altor persoane care au organizat această schemă de activitate ilegale în privința cărora cauza penală a fost disjunctă în procedură separată.

Totodată, probele acuzării înaintate în susținerea vinovăției pe aceste episoade și anume: Contractul de abonament „Orange” încheiat cu ***** Maxian la data de 07.03.2013 (f.d. 55, Vol. I); Contractul de abonament Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Adrian Procopciuc la data de 23.04.2013 (f.d. 38, Vol. I); Contractul de abonament „Unite” și „Orange” încheiat cu Diaconu ***** la data de 08.03.2013 (f.d. 64, 66-67, Vol. I) nu demonstrează implicarea directă a lui Platon în acțiunile incriminate prin rechizitoriu. Tot aici, instanța relevă că doar Contractul de abonament „Unite” și „Orange” încheiat cu Diaconu ***** la data de 08.03.2013 (f.d. 64, 66-67, Vol. I) individualizează bunurile achiziționate în rate de către Diaconu *****: laptop model AsusX501A și telefon Sony Xperia cu nr. IMEI *****; în timp ce Contractul de abonament „Orange” încheiat cu ***** Maxian la data de 07.03.2013 (f.d. 55, Vol. I) și Contractul de abonament Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Adrian Procopciuc la data de 23.04.2013 (f.d. 38, Vol. I) certifică doar încheierea contractelor de utilizare a numerelor de telefoane abonament.

Mai mult, martorul Nagornîi *****, care a avut calitatea de parte vătămată pe cauza penală disjunctă a indicat că nu are careva pretenții față de Platon. Mai mult, acesta a confirmat declarațiile inculpatului Platon Maxim că acesta tot a fost ademenit de persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă în procedură separată de a procura în interesele lor, dar pe numele său un laptop, doar că la acel moment Platon Maxim nu avea buletin de identitate care să-i fi permis să încheie tranzacția în cauză.

În partea ce ține de episoadele în care figurează părțile vătămate a căror prezență în ședința de judecată nu a putut fi asigurată de către acuzatorul de stat dar au fost date citirii declarațiilor depuse la faza de urmărire penală, și anume: Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan *****, Colegiul penal, reține următoarele.

Conform art. 369 alin. (1) Cod de procedură penală, audierea părții vătămate se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea

părților, în cazurile când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

În conformitate cu art. 375 aceeași sursă, la cererea părților, în caz de necesitate, la judecarea cauzei, instanța poate efectua, în condițiile prezentului cod, alte acțiuni procesuale pentru constatarea circumstanțelor cauzei .

Deși instanța de judecată a admis demersul acuzatorului de stat și a dat citire declarațiilor părților vătămăte care au fost în imposibilitate de a se prezenta în ședința de judecată, instanța de judecată corect a apreciat critic declarațiile părților vătămăte Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** , prin urmare aces tea nefiind puse la baza sentinței de condamnare reieșind din mai multe circumstanțe .

Legislația națională permite citirea în ședință de judecată a declarațiilor depuse la faza de urmărire penală dacă absența părții vătămăte este justificată prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță și numai cu condiția audierea martorului/părții vătămăte a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

În speță, situația părților vătămăte nu întrunește condițiile prevăzute de art. 371 alin. (1) Cod de procedură penală, or careva acțiuni procesuale, și anume confruntarea între părțile vătămăte Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** și inculpatul Platon Maxim ***** nu au fost efectuate la faza de urmărire penală.

Pe de altă parte Curtea Europeană a Drepturilor Omului în mai multe cazuri relevante: Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit, Schatschaschwili împotriva Germaniei a stabilit că imposibilitatea de a audia martori/părțile vătămăte absenți, ale căror mărturii aveau o pondere considerabilă în condamnarea inculpatului constituie încălcare a art. 6 CEDO, ce stipulează regula generală că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Pentru a contrapune constatările din jurisprudența CEDO, cauzei penale examinate, instanța de judecată trebuie să asigure inculpatului o procedură de examinare care să fie echitabilă per ansamblu, iar pentru asta este necesar de stabilit următoarele criterii.

Cu privire la existența unui motiv întemeiat pentru neînfrățirea martorilor la proces – instanța de judecată, prin încheiere a constatat că citarea lor în mod

repetat a eșuat și este evidentă imposibilitate prezentării părților vătămate care sunt plecate peste hotarele țării.

În acest sens, Ciolan *****, prin intermediul acuzatorului de stat a înaintat o cerere prin care a informat instanța de judecată că este plecat în SUA pentru un timp îndelungat. Susține declarațiile de la faza urmăririi penale și solicită examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 83, 89-91 Vol. III). Informația oficială prezentată de Frontiera de stat cu privire la traversarea frontierei de stat de către Ciolan ***** confirmă că acesta a traversat frontiera de stat în sensul ieșirii la data 24.05.2016 (f.d. 94, Vol. III).

Potrivit Raportului OSS al IP Criuleni, inspector Graur ***** din 17.03.2020, instanța de judecată a stabilit că Eriomenco ***** nu se află pe teritoriul RM, fiind plecat în România unde își are domiciliul și este angajat în câmpul muncii (f.d. 63, 64, Vol. III). Informația oficială prezentată de Frontiera de stat cu privire la traversarea frontierei de stat de către Eriomenco ***** confirmă că acesta a traversat frontiera de stat în sensul ieșirii la data 23.02.2020 (f.d. 96, Vol. III).

În baza explicației date de Ciubotaru ***** agentului-șef Melenti C., se prezintă informația potrivit căreia Cebotari ***** este plecat peste hotarele țării, fapt confirmat și de primarul s. Peticeni, r-nul Călărași prin Scrisoare nr. 103 din 05 iunie 2020 (f.d. 85-86, Vol. III).

Totodată, informația oficială prezentată de Frontiera de stat cu privire la traversarea frontierei de stat de către Cebotari ***** confirmă că acesta a traversat frontiera de stat în sensul ieșirii la data 27.09.2019 (f.d. 87, Vol. III).

Informația oficială prezentată de Frontiera de stat cu privire la traversarea frontierei de stat de către Gorbuleac ***** confirmă că acesta a traversat frontiera de stat în sensul ieșirii la data 25.01.2017 (f.d. 93, Vol. III).

De aici rezultă că primul criteriu stabilit de CEDO care ar permite citirea declarațiilor părților vătămate de la faza urmăririi penale, existența unui motiv întemeiat pentru neînfrățirea martorilor la proces – este întrunit.

Cu privire la faptul dacă declarațiile părților vătămate absenți constituie temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea inculpatului – instanța de fond corect a relevat în mod clar și cert declarațiile părților vătămate Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** în prezentul dosar penal sunt probe „decisive”, pe care le consideră atât de importante încât să poată influența soluționarea cauzei.

În acest context, Colegiul penal reține că instanța de fond a constatat că părțile vătămate ale infracțiunii sunt singurii martori oculari la acțiunile ilegale ale inculpatului în litigiu. Celelalte probe disponibile sunt probe indirecte sau doar probe circumstanțiale tehnice și de alt gen, care nu sunt decisive.

Astfel că, Contractul de abonament „Orange” încheiat cu Ciolan ***** la data de 07.03.2013 (f.d. 59, Vol. I); Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu Gorbuleac ***** la data de 22.02.2013 (f.d. 25, Vol. I); Contractul de abonament „Moldcell” și „Orange” încheiat cu ***** Ciubotaru la data de 23.02.2013 (f.d. 44, Vol. I) nu demonstrează direct și în mod cert că aceștia au procurat laptopuri sau telefoane mobile în credit pe numele lor dar în interesul inculpatului Platon Maxim. Aceste contracte confirmă doar încheierea unui contract de abonament ce presupune utilizarea numerelor Orange, conform condițiilor contractuale. Or, în baza acestor acte instanța de judecată nu a putut individualiza fiecare bun care se presupune că a fost procurat de către părțile vătămate.

Mai mult, în privința părții vătămate Eremenco *****, un astfel de contract de abonament în general lipsește la materialele cauzei.

Astfel, se concluzionează că contractele de abonament prezentate pot fi apreciate în calitate de probe indirecte, subsecvente care ar fi susținut probele directe – declarațiile părților vătămate, și nicidecum de sine stătător nu constituie probatoriul suficient al unei sentințe de condamnare.

Mai mult, absența părților vătămate creează dificultate în evaluarea credibilității părților vătămate, instanța de fond urmând să abordeze și alte aspecte ale comportamentului fiecăruia în raport cu declarațiile lor.

În acest context, Colegiul penal reține că instanța de fond corect a constatat că declarațiile părților vătămate Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** sunt decisive și o examinare directă a lor în instanța de judecată în ședință publică este obligatorie și indispensabilă, astfel încât declarațiile date la faza de urmărire penală nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

Totodată, se reține că analizând declarațiile date de părțile vătămate la faza de urmărire penală și absente în ședința de judecată, instanța de fond a constatat că acestea nu au făcut descrieri detaliate și coerente ale circumstanțelor infracțiunii. Atât timp cât părțile vătămate invocă comiterea infracțiunii de către mai multe persoane, este relevant de stabilit aportul și rolul fiecărui participant la această infracțiune.

Mai mult, fiind audiați la faza de urmărire penală a fost îngăduit dreptul părții apărării de a pune întrebări de concretizare acestor părți vătămate, iar alte probe directe la materialele cauzei de stabilire a vinovăției lui Platon Maxim nu sunt,

Or, aici, Colegiul penal reține că este de obligația acuzatorului de stat să dovedească vinovăția inculpatului și nu funcționează regula inversă de dovedire a nevinovăției de către inculpat.

Prin urmare, lipsa posibilității ca inculpatul să adreseze întrebări personal sau prin intermediul avocatului celor patru părți vătămate în oricare fază a procedurii

face ca procesul în ansamblu să fie inechitabil, motiv pentru care instanța dispune ca declarațiile părților vătămate Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** date la faza de urmărire penală să nu fie puse la baza prezentei sentințe de condamnare.

În acest context, alte careva probe din partea acuzării nu au fost prezentate pentru a demonstra implicarea și vinovăția inculpatului Platon Maxim ***** în episoadele ce vizează părțile vătămate Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan *****, din care motive instanța de fond justificat a concluzionat că în rezultatul cercetării judecătorești prin prisma art. 27 și 101 Cod de procedură penală a probelor din dosar nu s-a constatat vinovăția inculpatului pe episoadele enunțate.

Cu referire la apelul declarat de către acuzatorul de stat, Colegiul penal reține că procurorul face trimitere în calitate de probe ale acuzării și Sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31.03.2014, Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04.04.2018, Decizia Curții Supreme de Justiție din 19.11.2019, acte ce vizează persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunctă și examinată în procedură separată.

Aici Colegiul penal reține că acestea nu sunt relevante prezentului proces penal pe învinuirea lui Platon Maxim *****, în virtutea principiului evocat de art. 8 Cod de procedură – caracterul personal al răspunderii penale. Principiul personalității răspunderii penale constituie regula potrivit căreia atât obligația, ce decurge dintr-o normă penală, de a avea o anumită conduită, cât și răspunderea ce decurge din nesocotirea acelei obligații, revin persoanei care nu și-a respectat obligația, săvârșind fapta interzisă, și nu alteia sau unui grup de persoane.

În dreptul penal nu se poate antrena răspunderea penală pentru fapta altuia. Principiul răspunderii penale vine să garanteze libertatea persoanei și determină aplicarea tratamentului sancționator doar acelei persoane, care a încălcat normele de drept penal.

Deși Colegiul penal, nu pune la dubii puterea lucrului judecat, făcând trimitere la unele constatări strecurate în actele enunțate în privința lui Platon Maxim *****, totuși regula generală de examinare a cauzelor penale impune anumite limite, ce presupune judecarea strictă conform limitelor învinuirii înaintate persoanei prin ordonanța de înaintare a învinuirii și transmiterii cauzei penale în instanța de judecată prin rechizitoriu.

În acest context, Colegiul penal stabilește că cauza penală în privința lui Platon Maxim ***** se judecă de către instanța competentă în acest proces penal, în procedură generală cu participarea inculpatului căruia i s-a asigurat dreptul la apărare și toate garanțiile unui proces echitabil. Anume în acest proces penal, instanța în urma examinării ample, sub toate aspectele a cauzei penale, în limitele învinuirii înaintate prin Ordonanța de înaintare a învinuirii, a stabilit

circumstanțele de fapt și gradul de vinovăția a lui Platon Maxim ***** urmând a fi individualizată și pedeapsa în privința sa.

Aici, Colgiul penal reține că, constatările de fapt în privința lui Platon Maxim ***** expuse în Sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 31.03.2014, au dus la încălcarea limitelor înaintării învinuirii pe cauza respectivă precum și a dreptului inculpatului la un proces echitabil per general, și dreptului la apărare în special, atât timp cât Platon Maxim ***** nu a avut nici o calitate procesuală în dosarul penal nr. 1-610/2014.

La fel, acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate lui Platon Maxim ***** a mai prezentat probele: Proces verbal despre săvârșirea infracțiunii sau pregătirea pentru săvârșirea ei a cet. Popa ***** din 19.09.2013 (f.d. 91, Vol. I); Contractul de abonament pe numele lui Popa ***** (f.d. 139-140, Vol. I); Procesul verbal de examinare a obiectului din 12.11.2013, prin care a fost cercetat telefonul mobil de model HTC One S cu nr. de IMEI ***** (f.d. 149, Vol. I); Proces verbal de examinare a obiectului din 26.11.2013, potrivit căruia a fost supus examinării copia buletinului de identitate a lui Smolenschii Nicolai ***** , născut la ***** și copia contractului de vânzare cumpărare încheiat la data de 04.03.2013 între SRL ”Iuval M” cu cet. Smolenschii Nicolae ce confirmă faptul procurării telefonului model de model ”One S Z560e, HTC” la preț de 4577 lei (f.d. 152, Vol. I).

Astfel, Colgiul penal apreciază ca fiind neconcludente probele prezentate prin Proces verbal despre săvârșirea infracțiunii sau pregătirea pentru săvârșirea ei a cet. Popa ***** din 19.09.2013 (f.d. 91, Vol. I); Contractul de abonament pe numele lui Popa ***** (f.d. 139 -140, Vol. I) care a fost recunoscu parte vătămată pe o altă cauză penală și a cărei audiere nu a fost solicitată în dosarul penal examinat în privința lui Platon Maxim ***** . Or, informațiile pe care le conțin aceste mijloace materiale de probă nu sunt necesare soluționării cauzei lui Platon Maxim ***** în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu.

Cu atât mai mult, nu sunt pertinente, concludente și nici utile examinării cauzei Procesul verbal de examinare a obiectului din 12.11.2013, prin care a fost cercetat telefonul mobil de model HTC One S cu nr. de IMEI ***** (f.d. 149, Vol. I); Proces verbal de examinare a obiectului din 26.11.2013, potrivit căruia a fost supus examinării copia buletinului de identitate a lui Smolenschii Nicolai ***** , născut la ***** și copia contractului de vânzare cumpărare încheiat la data de 04.03.2013 între SRL ”Iuval M” cu cet. Smolenschii Nicolae ce confirmă faptul procurării telefonului model de model ”One S Z560e, HTC” la preț de 4577 lei (f.d. 152, Vol. I).

Conținutul acestor acte nu furnizează informație concretă care să influențeze soluționarea cauzei, nefiind posibilă stabilirea legăturii dintre informația prezentată și învinuirea adusă lui Platon Maxim ***** , astfel încât Colgiul penal le va califica ca fiind probe inadmisibile.

Sub acest aspect Colegiul penal menționează că instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu.

Mai mult, Curtea Europeană menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție.

Astfel, potrivit articolelor 8 și 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește cu certitudine că învinuirea adusă inculpatului Platon Maxim ***** nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în mod corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal concluzionează că faptele lui Platon Maxim ***** indicate în rechizitoriu în privința părților vătămate Maxian *****, Diaconu *****, Procopciuc *****, Eremenco *****, Gorbuleac *****, Ciubotaru ***** și Ciolan ***** Prodan ***** nu și-au găsit confirmare prin probele administrate de către acuzatorul de stat, iar recalificarea învinuirii în favoarea inculpatului este o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel, prin totalitatea probelor admisibile cercetate, Colegiul penal consideră vina inculpatului Platon Maxim ***** dovedită pe deplin, acțiunile acestuia justificat fiind încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod Penal, după indicii calificativi *”dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, cu cauzarea daunelor considerabile, comisă de două sau mai multe persoane”*.

Practica CEDO a reflectat poziția că, în cazul reîncadrării faptelor în cursul procesului, acuzatului trebuie să i se acorde posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în mod practic și efectiv și în timp util [Pélissier și Sassi împotriva Franței

(MC), pct. 62; Block împotriva Ungariei, pct. 24] pentru a nu fi încălcat dreptul să prevăzut de art. 6 par. 1 lit. a).

În acest context, Colegiul penal precizează că atât timp cât inculpatul are posibilitatea de a utiliza calea de atac și de a contesta prezenta soluție în ordine de apel, cale de atac cu efect devolutiv ce presupune examinarea cauzei în fond și în drept, nu se încalcă dreptul inculpatului cu privire la noua învinuire constatată.

Referitor la argumentele invocate către avocatul Alexand Russu în numle inculpatului Platon Maxim, prin care se solicită emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, deoarece acesta a fost condamnat în urma unor presupuneri, acuzatorul a prezentat acuzarea lipsită de un suport probant legal care să demonstreze faptele incriminate inculpatului, or acesta din start nu și-a recunoscut vina în fapta incriminată, devreme ce probatoriul speței date denotă expres faptul că nu există careva probe directe care să demonstreze vinovăția inculpatului, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul penal va respinge solicitarea nominalizată ca fiind nefondată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor instanței de fond în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

Instanța de apel menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Platon Maxim, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod Penal al Republicii Moldova și motivele invocate de avocatul inculpatului în cererea de apel, Colegiul Penal verificând legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului constată că, la aprecierea măsurii și mărimii pedepsei, instanța de fond a luat în considerare în deplină măsură caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele săvârșirii acesteia, aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

În corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod Penal al RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La fel, Colegiul penal consemnează că, conform prevederilor art. 61 alin.(1) Cod Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin(1) al Codului Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod Penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Instanța de apel constată că, inculpatul Platon Maxim ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod Penal la în perioada martie 2013.

Ținând cont de faptul că, Platon Maxim ***** a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 179 din 26.07.2018, Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 309-320 art. 498 din 17.08.2018, instanța de judecată urmează să aplice în privința persoanei legea penală mai blândă, care era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, or potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Potrivit art. 190 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii), infracțiunea de escrocherie prevăzută de art. 190 alin. (2), se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În privința stabilirii pedepsei, instanța de asemenea în temeiul art. 10 alin. (2) Cod penal, aplicând legea în vigoare la momentul comiterii infracțiunii care este mai favorabilă inculpatului, specifică că art. 34 Cod contravențional prevedea că o unitate convențională este egală cu 20 lei.

În acest fel, instanța de fond justificat a apreciat că, pedeapsa cu amendă prevăzută în redacția anterioară a legii este mai blândă, respectiv fiind favorabilă inculpatului.

În acest context infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal, în coroborare cu art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

În acest sens, Colegiul penal menționează că reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante instanța a aplicat o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, considerând întemeiată realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului Platon Maxim ***** pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 12 000 (doisprezece mii) lei MD, cu privarea de dreptul a de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de 2 (doi) ani.

Așa dar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu

este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul Penal, consideră că, instanța de fond a aplicat o pedeapsă echitabilă inculpatului, neexistând careva temeiuri de casare a sentinței.

În corespundere cu art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. În continuare articolului menționat, alin. (4) stabilește că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform prevederilor alin. (1) al art. 118 Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul penal relevă că, fiind audiate în ședință de judecată cu explicarea dreptului de a înainta acțiune civilă împotriva inculpatului, părțile vătămate Tricolici ***** și Pogreban ***** au declarat că nu au pretenții materiale sau morale față de inculpat, fapt consemnat în procesul verbal de audiere a lor (f.d. 187-189, Vol. III).

În cadrul procesului penal, partea vătămată Guzun ***** a solicitat încasarea din contul inculpatului Platon Maxim ***** a prejudiciului material în sumă de 8600 lei și a prejudiciului moral în sumă de 8600 lei, motivând că la acel moment părinții au împrumutat banii pentru a fi stins creditul.

În cadrul procesului penal, partea vătămată Somnic ***** a indicat că careva prejudicii materiale acestuia nu i-au fost aduse deoarece el nu a achitat ratele de credit companiei ”Orange”, și din acest motiv a solicitat doar ca aceste rate să fie achitate din contul inculpatului Platon Maxim *****.

Astfel, Colegiul penal concluzionează că instanța de fond justificat a dispus de a admite partial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Guzun ***** , fiind dispusă încasarea de la inculpatul Platon Maxim ***** în beneficiul părții vătămate Guzun ***** suma de 5 800 (cinci mii opt sute) lei MD cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 1 000 (una mie) lei MD cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, iar în total a încasa suma

de 6 800 (șase mii opt sute) lei MD, în rest acțiunea civilă fiind respinsă ca neîntemeiată.

Le fel, corect a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Somnic ***** ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic, or în cadrul procesului penal, partea vătămată Somnic ***** a indicat că careva prejudicii materiale acestuia nu i-au fost aduse.

Generalizând cele expuse, Colegiul Penal concluzionează de a respinge ca nefondate, apelul procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020, cu menținerea sentinței contestate.

În conformitate cu art.415 **alin.(1)**; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelul procurorului și apelul avocatului Alexandr Russu în numele inculpatului Platon Maxim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2020 și menține această sentință .

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală pronunțată public la **14 martie** 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecător

Iurie Iordan

Judecător

Elena Cojocari

Judecător

Mihail Diaconu